329.32

Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!

KOMMUNISTISEN INTERNATSIONAALEN IV MAAILMANKONGRESSI

VI

KANSAINVÄLINEN TILANNE JA KOMMUNISTISEN INTERNATSIONAALEN TEHTÄVÄT

TEESIT

Työväen Arkisto, Hki
1948
Arbetarnas Arkiv, Hfors

JULKAISIJA:
Suomen Kommunistisen puolueen KK.

56183

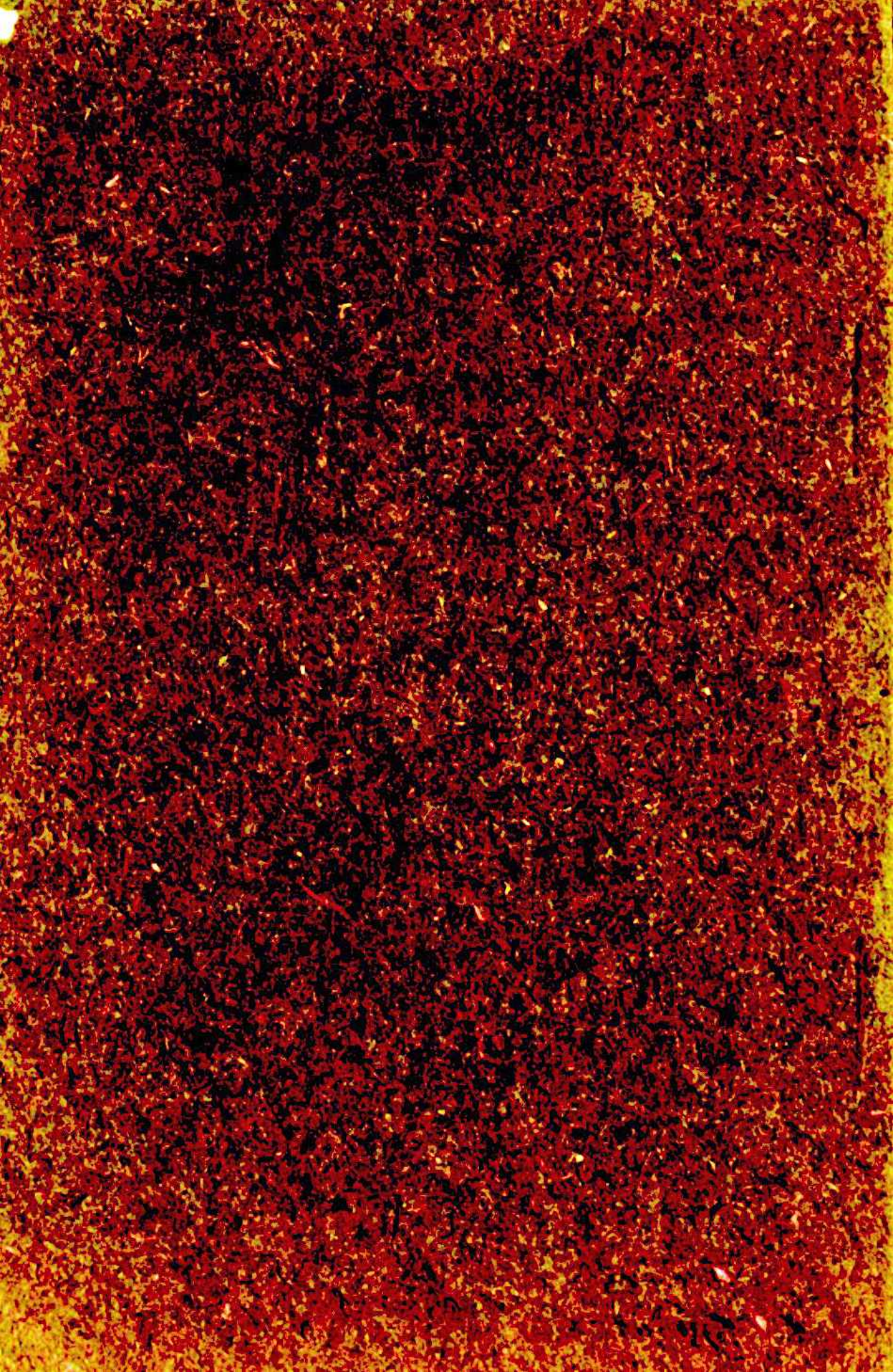

KOMMUNISTISEN INTERNATSIONAALEN
VI MAAILMANKONGRESSI

327.327
K7

TYÖVÄENLIIKKEEN
KIRJASTO

Kansainvälisestä tilanteesta
ja
Kommunistisen Internatsionaalen tehtävistä

(TEESIT)

933285

Työväen Arkisto, H:ki
1948
Arbetarnas Arkiv, H:fors

5 6185

/kommunistinen_internationaali
/kundes_kongressi
/fin

Kansainvälinen tilanne ja Kommunistisen Internatsionaalen tehtävät.

Kominternin VI kongressin 29/VIII—1928 vahvistamat teesit.

Johdanto.

1. Ensimäisen imperialistisen maailmansodan jälkeen on kansainvälinen työväenliike käynyt lävitse sarjan historiallisia kehitysvaiheita, jotka ilmaisevat kapitalistisen järjestelmän yleisen pulan eri vaiheita.

Ensimäinen vaihe, kapitalistisen järjestelmän terävän pulan vaihe, proletariaatin välittömän vallankumouksellisten esiintymisten vaihe, vaihe jonka kehityksen korkokohtana on vuosi 1921, päättyi toisaalta SSSR:n voittoon ulkoisten hyökkääjien ja sisäisen vastavallan-

kumouksen voimista, proletariaatin diktatuurin lujittumiseen ja Kommunistisen Internatsionaalen järjestymiseen, toisaalta Länsi-Euroopan proletariaatin useisiin tappioihin ja porvariston alkavaan yleiseen hyökkäykseen. Tämän vaiheen loppurenkaana Saksan proletariaatin tappio v. 1923. Tämä tappio on toisen vaiheen, kapitalistisen järjestelmän vähitellen kehittyvän osittaisen vakaantumisen, kapitalistisen talouden „jälleenrakentamis“ - vaiheen lähtökohtana, vaiheen jonka aikana pääoma kehittää ja laajentaa hyökkäystään ja jona raskaiden tappioiden heikentämä proletaarinen armeija edelleen käy puolustustaisteluja; toisaalta tämä vaihe on nopean jälleenrakentamisen aikaa SSSR:ssä ja vakavan menestyksen aikaa sosialistisessa rakennustyössä, aikaa jona vahvasti kasvaa kommunistisen puolueiden poliittinen vaikutus proletariaatin laajoihin joukkoihin. Vihdoin kolmas vaihe, jona kapitalismin talous nousee sodanedellisen tason yläpuolelle ja

miltei samanaikaisesti tämän tason yläpuolelle kohoaa SSSR:n talous (alku n. k. «rekonstruoimisvaiheeseen, talouden sosialististen muotojen jatkuvaan kasvuun uuden tekniikan perustalla). Kapitalistiselle maailmalle on tämä vaihe nopean teknillisen nousun, kartellien ja trustien sekä valtiokapitalististen tendenssien vahvan kasvun aikaa, ja samalla kapitalismin yleisen pulan koko edeltäneen kulun määräämissä muodoissa liikkuvan maailmantalouden ristiriitojen voimakkaan kehityksen aikaa (typistyneet markkinat, SSSR, liikehtimiset siirtomaissa, imperialismin sisäisten ristiriitojen kasvu). Tämä kolmas vaihe, joka on erikoisen räikeäksi kärjistänyt ristiriidan tuotantovoimien kasvun ja ahtaiden markkinain välillä, tekee kiertämättömiksi uudet imperialistiset sodat imperialististen valtioiden välillä, niiden sodat SSSR:ää vastaan, kansalliset vapaussodat imperialismia vastaan ja imperialistien interventsionit, sekä valtavat luokkataistelut. Kun tämä

vaihe kärjistää kaikkia kansainvälisiä ristiriitoja (ristiriidat kapitalististen maiden ja SSSR:n välillä, pohjois-Kiinan valtaus sotavoimin alkuna Kiinan jakoon ja imperialistien väliseen taisteluun, jne), kun se kärjistää sisäisiä ristiriitoja kapitalistisissa maissa (työväen joukkojen vasemmistuminen, luokkataistelun terävöityminen), kun se päästää valloilleen liikehtimisen siirtomaissa (Kiina, Intia, Egypti, Syyria), niin tämä vaihe väistämättömästi vie kapitalistisen vakaantumisen ristiriitojen jatkuvan kehityksen kautta kapitalistisen vakaantumisen jatkuvaan häiriintymiseen ja kapitalismin yleisen pulan jyrkkään terävöitymiseen.

I. Tekniikka ja talous.

2. Kapitalististen maiden tekniikka on epäilemättä suuresti kohonnut, ottaen eräissä maissa (Yhdysvallat, Saksa) teknillisen vallankumouksen luonteen. Kapitalismin tuotantovoimia ovat jälleen kohottaneet toiselta

puolen polttomoottorien tavaton lisääntyminen, sähköistäminen, kemiallistaminen, poltto-ja raaka-aineiden synteettisen valmistuksen uudet menetelmät (bensiini, keinotekoinen silkki ym), keveiden metallien käyttö, autoliikenteen valtava kehitys, toiselta puolen työjärjestyksen uudet muodot konveierisysteemin tavattoman nopean yleistymisen yhteydessä. Tällä pohjalla kasvaa ulkomainen kauppavaihto ja erittäin suuresti lisääntyy pääomain ulosvienti, niin että eri maiden välillä taloudellisen yhteyden tämän muodon ominaispaino on huomattavasti lisääntynyt verrattuna aikaan ennen sotaa.

3. Talouden alalla havaitaan kapitalististen monopoolien (kartellien, trustien, pankkiyhtymien) lisääntyvän poikkeuksellisen nopeasti, monopoolien jotka yhä lisäävät vaikutustaan myöskin maatalouteen. Pääoman «kansallisissa» puitteissa käyvän kartelloitumisen ja trustiutumisen ohella kulkee eteenpäin myöskin kansainvälisten finanssi-kapitalististen yhtymien kasvupro-

sessi. Samalla havaitaan myöskin valtiokapitalististen pyrkimysten lisääntyvän sekä valtiokapitalismina tämän sanan varsinaisessa merkityksessä (valtion sähköasemat, kuntain teolliset ja liikennelaitokset), että kapitalistien järjestöjen kasvamisena yhteen valtiovallan elinten kanssa.

4. Samalla ottaa kapitalismin yleinen pula uusia muotoja ja kehittää erikoisia ristiriitoja koko maailmantalouden systeemin perinpohjaisten rakenteellisten muutoksien pohjalla. Kapitalismin taloudellisen keskuksen siirtyminen Europasta Amerikaan ja trustiutuneen ja jaloilleen päässeen Europan yhä pontevampi pyrkimys vapautumaan Yhdysvaltojen taloudellisesta ylivallasta; kapitalismin kehitys siirto- ja puolsiirtomaissa; hyvin iso epäsuhde eri maiden taloudellisen ja sotilaallisen vahvistumisnopeuden ja niiden siirtomaahallinnan välillä; vaara, mikä uhkaa imperialistien asemia siirtomaissa ja lähinnä Kiinassa; SSSR:n kehitys kaikkien maiden työväenluokkaa ja

siirtomaiden työtätekeviä joukkoja kumouksellistuttavana vastapainona maailman kapitalistiselle järjestelmälle,—kaikki nämä ristiriidat eivät voi olla lopultakin johtamatta niiden uuteen räjähtämiseen.

5. Kapitalismin kasvaneet tuotantovoimat törmäävät yhä voimakkaammin sisäisten markkinain ahtaisiin rajoihin, markkinain, joita rappiotila sodan jälkeen useissa imperialistisissa maissa ja talonpoikaisjoukkojen köyhtyminen siirtomaissa on supistanut, ja myöskin maailmantalouden rakenteeseen sodan jälkeen kasvavine ristiriitoineen, joita periaatteellinen vastakkaisuus SSSR:n ja kapitalismin maiden välillä on tavattomasti monimutkaistuttanut. Tasapainon rikkoontuminen Amerikan ja Europan väliltä on saanut räikeimmän ilmauksensa n. k. »Saksan problemissa» ja Englannin imperialismin rappeutumisessa. Saksa, joka nopeasti on kohottanut kehitystasoaan—suuressa määrin amerikalaisen luoton avulla—ja jonka on pakko suorittaa reparatsiomaksuja

ja velkojen korkoja, ei löydä kylliksi markkinoita vientitavaroilleen, ja koko suhdejärjestelmää ylläpidetään yhä uusien amerikalaisten lainojen avulla, jotka vuorostaan lisäävät Saksan kilpailukykyä maailman markkinoilla.

Englannin imperialismin rappeutuminen ilmenee välittömästi itse Englannin teollisuuden rappeutumisena ja pysähdystilana; huolimatta kaikista järkiperäistyttämisyrityksistä, huolimatta työväenluokan elintason voimakkaasta puristamisesta menettää Englannin teollisuus tärkeimmillä vientialoilla yhä enemmän kilpailukykyään maailmanmarkkinoilla; tuo rappeutuminen ilmenee englantilaisen pääomaviennin jatkuvana supistumisena ja myöskin siinä, että Englannin porvaristo menettää hallitsevan aseman maailman pankkiirina; se ilmenee lähinnä hyvin suurena vakinaisena työttömyytenä. Dominionien vaurastumisen ja siirtomaiden kumouksellistumisen yhteydessä saa tämä taloudellinen rappeutuminen ilmauksensa

Britannian imperiumin hajoamistendensseissä.

6. Saavutukset tekniikan ja työjärjestyksen alalla ovat edistäneet vakinaisen joukkotyöttömyyden syntymistä johtavissa teollisuusmaissa. Työttömien armeija on nyt monin verroin suurempi kuin teollinen reserviarmeija ennen sotaa eikä tyyten häviä korkeankaan konjunktuurin aikoina. Esim. Pohjois-Amerikan Yhdysvalloissa, joissa tekniikka on isoimmat edistysaskeleet ottanut, supistuu pääoman teollisesti käyttämän työvoiman määrä samalla kun tuotanto voimakkaasti lisääntyy. Niissäkin maissa, joissa tekniikka kohoaa, on tuotantoa suuresti lisäävä järkiperäistyttäminen yhtynyt työn maksimaaliseen voimaperäistyttämiseen, työtempon murhaavaan kiihdyttämiseen, elävän työvoiman uskomattoman suureen haaskaamiseen. Työprosessin koneellistaminen tekee kapitalisteille mahdolliseksi ammattiopittoman (naisten ja alaikäisten) työvoiman käytön suuremmassa määrin ja yleensä

TYÖVÄENLIIKKEEN
KIRJASTO

ammattiopittoman työvoiman asettamisen ammattioppisen tilalle.

Yritykset näiden vaikeuksien lieventämiseen muodostamalla europalaisia ja kansainvälisiä kartelleja uusintavat laajennetulla pohjalla ja uusissa muodoissa kilpataistelun (osasuhteiden määrittely, taistelu kartellien ulkopuolelle jääneitä yrityksiä vastaan jne) Englannin ja mannermaan valtioiden välillä sekä itse Europan mantereella, joka poliittisesti ja taloudellisesti on pirstottu ja monen monilla tullimuureilla aidattu.

Näissä oloissa käy kysymys markkinoista ja pääomien sijoitusalueista tavattoman kireäksi. Tämä kypsyttää uuden sarjan valtavia sotaisia yhteentörmäyksiä ja interventsionisodan SSSR:ää vastaan, tästä on aiheutunut jo käynnissä oleva interventsioni Kiinassa. Näin vievät kapitalistisen vakaantumisen ristiriidat lopulta väistämättömästi nykyisen «vakaantumis»-vaiheen muuttumiseen valtavien katastrofien vaiheeksi.

II. Kansainväliset suhteet ja n. k „ulkopolitiikan“ problemit.

7. Suhteet kapitalististen valtioiden ja SSSR:n välillä; imperialismin suhteet Kiinaan; suhteet Europan, pääasiassa Ison Britannian ja Yhdysvaltojen välillä muodostavat yleensä nykypäivien kansainvälisten suhteiden perustan. Saksan vaurastuminen ja tämän yhteydessä valtojen uusi ryhmittyminen ovat europalaisissa valtioiden välisissä suhteissa tapahtuvien muutoksien päätekijöitä.

8. Yleensä kapitalismin nykyisen kehityksen tärkeimmäksi tekijäksi on myönnettävä taloudellisen painopisteen siirtyminen Amerikan Yhdysvaltoihin ja tällä pohjalla niiden imperialistisen aggressivisuuden kasvu. Samalla kun Yhdysvallat, vakinaisena luotonantajana Europalle, ovat Keski-Europan nousun vipuna, samalla lujittavat ne asemaansa melkein kaikissa maapallon osissa. Etelä-Amerikasta tulee vähitellen, brittiläisen pääoman syrjäyt-

tämisen tuloksena, valtava „vaikutusalue“ Yhdysvalloille, jotka verellä ja raudalla tukahuttavat kaiken vastustuksen Amerikan mantereella (Nicaragua ym); Kanada ja Australiakin kallistuvat niiden puoleen n. k. „taloudellisen yhteistyön“ linjalla, jolla Yhdysvaltain johtoasema on jo etukäteen varma. Yhdysvallat kehittelevät laajoja suunnitelmia vallatakseen tärkeimmät raaka-ainelähteet koko maailmassa ja heikentääkseen Englannin asemia tuhoamalla sen monopoolin nafta, ja kumin tuotantoon, murtaakseen Britannian puuvillamahdin Afrikassa (Egyptissä ja Sudanissa); Kiinassa jossa ne törmäävät vastakkain Japanin ja Englannin kanssa, on niillä vankin asema, ja vaikka ne toistai seksi vetäytyvät „avoimien ovien“ periaatteen suojaan, ottavat ne tosiasiallisesti osaa Kiinan jakoon. Näin tuo pohjois-amerikalainen imperialismi yhä enemmän siirtyy n. k. „rauhallisen tunkeutumisen“ politiikasta välittömään sotilaalliseen siirtomaiden valtaukseen.

9. Tämä Yhdysvaltojen nopea paisuminen ajaa niiden edut väistämättömästi törmäämään mätänevän, mutta kuitenkin vielä hyvin mahtavan brittiläisen imperialismin etuja vastaan. Keskeisin nykyisistä kansainvälisistä ristiriidoista on ristiriita nopeasti kehittyvän dollaritasavallan, jonka siirtomaat ovat suhteellisen vähäiset, ja rappeutuvan Britannian siirtomaaimperiumin välillä, jonka siirtomaat ovat valtavan suuret, ja juuri tässä on solmu tulevassa taistelussa siirtomaiden (eikä yksin siirtomaiden) uudesta jaosta. Englannin ja Amerikan „yhteistyö“ on muuttunut Englannin ja Amerikan häikäilemättömäksi kilpailuksi.

10. Amerikalaisen pääoman vaikutus Europassa on vahvimpana ilmennyt Saksan taloudellisessa nousussa. Vallasta, joka oli syvimmän taloudellisen rappion tilassa, on Saksa jälleen kohonnut sangen korkealle Yhdysvalloista saamansa jatkuvan luoton avulla. Ja tämän yhteydessä on vahvistunut Saksan poliittinen

merkitys. Monopoolisen kapitalismin kasvu Saksassa aiheuttaa toisaalta sen että Versaillesin sopimus menettää yhä enemmän tehostaan, toisaalta sen että Saksa yhä määrätymmin orientoi „länteen“ (s. o. imperialisteihin ja Neuvostoliittoa vastaan). Kun Saksa taloudellisen, poliittisen ja kansallisen alennuksensa päivinä pyrki solmimaan sopimuksia proletaarisen valtion kanssa, ainoan valtion kanssa, joka vastusti Saksan imperialistista orjuuttamista, niin Saksan uusimperialismin vahvistuneet pyrkimykset työntävät Saksan porvariston yhä enemmän neuvostovastaiselle kannalle.

11. Tämä tosiasia taas muuttaa pakostakin Europan valtojen ryhmitystä. Sarja Europan sisäisiä ristiriitoja (lähinnä Italian ja Ranskan ristiriidat—sekä Balkanilla että pohjois-Afrikassa) johtaa epävakaisten suhteiden pohjalla valtojen alati uusiin ryhmityksiin. Mutta kaikkien näiden muuttuvien ryhmittymisten lävitse murtaa tiensä perustendenssi, pyrkimys taisteluun Neuvostoliittoa

vastaan. Lukemattomat sopimukset useiden pienten ja suurten valtojen välillä (Puola, Rumania, Italia, Unkari, Tshekkoslovakia, „reunavallat“ ym), sopimukset, jotka suuntautuvat SSSR:ää vastaan ja jotka on solmittu Lontoosta ja Parisista annettujen ohjeiden mukaan, ilmaisevat tämän tendenssin aina selvempänä. Saksan kannan muutos vississä määrin päättää määrätyn asteen tässä prosessissa, sodan valmistelussa imperialistien vastavallankumouksellisen blokin puolelta SSSR:ää vastaan.

12. Taistelu markkinoista ja pääomien sijoituspiireistä ei ainoastaan uhkaa johtaa sotiin SSSR:ää vastaan ja imperialistien välillä, se on jo johtanut suureen interventsiosotaan Kiinan ehtymättömien markkinain jaosta. Siellä, missä imperialisteilla on edessään sekä riiston objekti että samalla kumouksellinen liike, joka rikkoo kapitalististen periaatteiden vallan, siellä on yleisten imperialististen liittojen muodostuminen todennäköisintä. Siksipä, paitsi imperia-

lististen valtojen blokkia SSSR:ää vastaan, on olemassa yleinen vastavallankumouksellinen pyövelien sotilaallinen interventsioni Kiinan kumouksen voimia vastaan. Mutta samalla tämä yhteinen taistelu Kiinan kumousta vastaan syventää eturistiriitoja imperialistisen blokin sisällä, lähinnä ryövärimäisen ja julkean valtausvimmaisen Japanin imperialismin ja valtavan voimakkaan Amerikan imperialismin välillä, joka kehityksen tällä asteella verhoutuu pasifismin valhevaippaan. Näin saattaa imperialistien tosiasiallinen sota Kiinan kansaa vastaan paisuttaa valtavan selkkauksen imperialistien kesken.

III. Porvariston valtiovalta ja luokkavoimien uusi ryhmittyminen.

13. Useimmissa kapitalistisissa maissa määrää porvariston politiikan nykyään kaksi päätehtävää: ensiksi „kilpailukyvyn“ edelleen kohottaminen, s. o. kapitalistisen järkiperäistyttämisen edelleen ke-

hittäminen, ja toiseksi valmistau minen sotaan. Sosialiselta ja luokkakannalta katsoen johtaa tämä porvariston politiikka toisaalta yhä tiukempaan työväenluokan puristamiseen ja riistämisasteen kohottamiseen, toisaalta taloudellisen ja poliittisen turmelemisen „hyvittäviin“ menetelmiin, turmelun jonka tietoiseksi kantajaksi yhä lisääntyvässä määrässä tulee sosialidemokratia.

14. Pääoman yhteenkokoontuminen ja suurmaanomistuksen vetäminen pankkijärjestelmän kautta yleiseen finanssikapitalistiseen järjestöön vakaannuttaa yhteen liittyneiden suurriistäjien voimia, riistäjien joiden järjestöt ovat kasvamassa välittömästi yhteen valtiovallan elinten kanssa. Kun sota-ajan valtiokapitalistinen järjestelmä oli „piiritetyn talouden“ järjestelmä, joka sodan päätyttyä „kumottiin“, niin valtiokapitalististen pyrkimyksien vahvistuminen, mikä nyt pohjautuu tuotantovoimien kasvuun ja talouden nopeaan keskittymiseen, on vuoros-

taan objektiivisesti edellytyksenä talouden mobilisoinnille tulevia sotaisia yhteentörmäyksiä varten. Se, että tuotantovoimien jaossa yhä suurempi osa niistä siirtyy kemian teollisuuteen, joka nykyajan sodassa näyttelee erittäin tärkeää osaa, se sitäkin enemmän korostaa tämän tosiasian merkitystä.

15. Tämä kehitys, valtiovallan ja kapitalistien järjestöjen lähentyminen, porvariston kaikkien voimien keskittyminen porvarillisessa valtiossa saa kaikissa kapitalistisissa maissa aikaan myöskin n. s. porvarillisen valtiojärjestyksen taantumuksellisen kehityksen. Tämä kehitys, joka on kuvaava ilmaus kapitalismin nykyisestä kriitillisestä vaiheesta, ilmeneiksen poliittisesti porvarillisen demokratian ja porvarillisen parlamenttarismin yleisenä pulana ja lyö erikoisen leiman kaikkiin taloudellisiin selkkauksiin pääoman ja työn välillä, tekee ne poikkeuksellisen jyrkiksi.

Jokainen vähänkin suurempi taloudellinen lakko ajaa työväen vastakkain

trustiutuneiden kapitalististen jättiläisten kanssa, jotka ovat kasvaneet yhteen imperialistien valtiovallan kanssa. Tämän vuoksi saa jokainen lakko poliittisen luonteen, s. o. yleisen luokkaluonteen. Kehittyessään saa jokainen taloudellinen lakko näin ollen „valtiovastaisen“ luonteen. Nimenomaan tämä asiaintila pakottaa porvariston ja sen valtiovallan turvautumaan moninaisiin muotoihin, joilla taloudellisesti ja poliittisesti saisi turmelluksi vissit osat itse työväenluokasta ja sen poliittisesta ja ammatillisista järjestöistä. Reformististen puolueiden ja reformististen ammattiliittojen johtoherrain kytkeminen kapitalistien järjestöihin ja porvarilliseen valtioon, valtion virkamiehet ja kapitalististen järjestöjen virkailijat työväen keskuudesta, „taloudellisen demokratian“, „teollisen rauhan“ jne teoria ja käytäntö—kaikki nämä ovat varokeinoja luokkataistelun kehittymistä vastaan.

16. Samaan aikaan kehittelevät imperialistiset valtiot yhä pitem-

mälle kuristuskeinoja proletariaatin kumouksellisia joukkoja vastaan, erittäinkin kommunistipuolueita vastaan,—ainoat puolueet, jotka järjestävät ja johtavat työväenluokan kumouksellista taistelua imperialistisia sotia ja kasvavaa riistoa vastaan. Nämä toimenpiteet ovat niin ikään välittömässä yhteydessä imperialistisien valtioiden sotavalmistelujen kanssa, mutta samalla ovat ne heijastusta luokkaristiriitojen yleisestä terävöitymisestä ja luokkataistelun kaikkien muotojen ja menetelmien erikoisesta kärjistymisestä, mikä yhä enemmän ilmeneiksen fascistisen sortomenetelmien käyttämisenä porvariston puolelta. Näihin kuuluvat: laki ammattiliitoista Englannissa, Paul Boncourin sotalaki, sarja „lakeja valtion suojeluksesta“ (esim. Balkanin maissa), kommunistivainot Ranskassa, ammattiliittojen hajottaminen ja terrori kommunisteja vastaan Italiassa, terrori Puolassa, kommunistien, kumouksellisten työläisten ja talonpoikain joukkotelotukset Kiinassa ja

kumouksellisten vainot siirtomaissa yleensä, Punaisten rintamamiesten liiton hajotusyritykset Saksassa jne. Monissa maissa, joissa kommunistiset puolueet vielä ovat julkisia, pyrkii porvaristo sosialidemokratian avulla ajamaan kommunistipuolueet maan alle. Päiväjärjestykseen tulee tämän vuoksi joukkojen taisteluvalmennus ja tarmokas taistelu kaikkia porvariston hyökkäysyrityksiä vastaan.

17. Samaan aikaan kasvaa—erilaisissa muodoissa—työväenluokan vastustus, työväenluokan joka jo on selviytynyt edellisen vaiheen raskaista tappiosta. Kapitalistisen vakaantumisen kasvavat ristiriidat, järkiperäistyttäminen, työttömyyden lisääntyminen, kiristyvä työväenluokan puristaminen, pikkuporvariston köyhtyminen jne kärjistävät ehdottomasti luokkataistelua ja laajentavat sen perustaa. Edelleen jatkuu työväenluokan yleinen vasemmistumisprosessi Europan maissa; heikkenee selvien porvaripuolueiden vaikutus työväen joukkoihin, jotka luopuvat

niistä ja menevät osin sosialidemokratian, osin kommunististen puolueiden puolelle; yhä voimakkaammaksi käy työväenluokan taistelukuntoisimpien aineksien siirtyminen kommunismin leiriin sosialidemokratiasta, joka yhä enemmän nojautuu pikkuporvarillisiin kerroksiin ja näin siirtää yhteiskunnallista tukikohtaansa työväenluokasta pikkuporvariston puoleen. Kommunistipuolueiden vaikutus ja auktoriteetti työväenluokan sisällä kasvaa. Jos vakaantumisvaiheen alku ja pääoman yleinen hyökkäys synnyttivät valtavia puolustustaisteluja, niin uuden vaiheen ovat mainittavaksi tehneet joukkotaistelun valtavat ilmaukset: niihin kuuluvat lähinnä lakkoaalto useissa maissa (Saksa, Ranska, Tshekkoslovakia ym), Wienin proletariaatin kapina, mielenosoitukset Saccon ja Vanzettin telotuksen johdosta, liikehtiminen SSSR:n puolesta jne. Näin ollen kapitalistisen vakaantumisen ristiriitojen uusintaminen ja luokkataistelun yhä enemmän teräväityminen vievät, huolimatta por-

variston ja sosialidemokratian vastatoimenpiteistä, ideologiseen erilaistumiseen, kumouksellisten voimien kasvuun työväenluokan riveissä ja kommunismin asemien lujittumiseen kansainvälisessä työväenliikkeessä.

IV. Luokkataistelu, sosialidemokratia ja fascismi.

18. Huolimatta luokkataistelun kärjistymisestä osottaa reformismi Europan ja Amerikan työväenliikkeessä elinvoiman ja poliittisen sitkeyden merkkejä. Tämän tosiasian yleisenä yhteiskunta - taloudellisena pohjana on kapitalismin pulan hidas kehitystemppo sen toisten perusosien kasvaessa ja toisten osien suhteellisen hitaasti rappeutuessa. Tähän kuuluvat seuraavat tosiasiat: Yhdysvaltain yhä lujittuva asema maailman riistäjänä, luotonantajana ja koronkiskojana (Yhdysvaltain kukoistava „hyvinvointi"); Englannin huomattava siirtomaamahti, Englannin joka vain vähitellen menettää asemiaan maailmanmarkkinoilla; Sak-

san taloudellinen nousu jne. Tämän ensisijaisen prosessin yhteydessä on toissijaisena prosessina valtiokoneiston ja kapitalistien järjestöjen kytkeytyminen yhteen sosialidemokratian johtamien työväenjärjestöjen huippukerroksien kanssa, uuden virkamiehistön muokkaaminen työväen byrokraateista (valtion ja kuntain virkamiehet, kapitalistien järjestöjen virkailijat, toimihenkilöt työväen ja kapitalistien „yhteisissä“ järjestöissä, n. k. „proletariaatin edustajat“ postilaitoksissa, rautatieneuvostoissa, pankkijärjestöissä, joissa ne esiintyvät ammattiliittojen, osuustoiminnan ym nimessä).

19. Tätä työväen byrokratian huippujen porvaristumista tukee ja jouduttaa sosialidemokratia tietoisesti. Sosialidemokratia on siirtynyt häpeilevästä kapitalismin puolustamisesta sen avoimeen tukemiseen ja aktiiviseen rakentamiseen, luokkataistelu-fraaseista „teollisen rauhan„ propagoimiseen, „isänmaan puolustamisesta“ sodan valmisteluun SSSR:ää vastaan (Kautsky), siirto-

maasorron suoranaisen kannatuksen politiikkaan, pikkuporvarillisesta pasifismista imperialistisen Kansain liiton jumalointiin, valemarxilaisesta revisionismista Englannin työväen puolueen liberalismiin.

20. Tätä aatteellista kannanottoa vastaa myös täydellеen sosialidemokratian ja reformististen ammatillisten johtoherrain „käytännöllinen toiminta, ennen kaikkea heidän kamppailunsa istuttaakseen „amerikalaiset“ työväenluokan lahjomis ja turmelemismenetelmät kaikkialle (kansainvälisen työtoimiston toiminta, ammatillisen Pääneuvoston ja Työväen puolueen edustajain konferenssit kapitalisti-liittojen kanssa Englannissa, „kansallinen talousneuvosto“ Ranskassa, „Schlichtungswesen“ Saksassa, lait pakollisista sovintotuomioista Skandinavian maissa, „kauppakamarin“ ja „työkamarin“ yhteisen äänenkannattajan perustaminen Itävallassa jne). Sosialidemokratian ja ammatillisten johtoherrain petturityötä lakkojen ja poliittisten kriisien aikana, selkkausten ja ka-

pinain aikoina siirtomaissa (Englannin lakko, Wienin kapina, metallityöväen lakko Saksassa, työläisten ampuminen Tshekkoslovakiassa ja Puolassa, kapina Indoneesiassa, vallankumous Kiinassa, kapinat Syyriassa ja Marokossa ym) täydentävät nykyään heidän kiukkuiset hyökkäyksensä kommunistien ja kumouksellisten työläisten kimppuun (ammattiliittojen, osuuskuntien ja muiden joukkojärjestöjen hajottamispolitiikka useissa maissa).

21. Tämä luokkavoimien hajotuspolitiikka ammatillisten johtoherrain puolelta, jotka porvariston käskystä erottavat proletariaatin joukkojärjestöistä parhaat kumoukselliset ainekset, on tällä hetkellä erottamaton osa heidän yhteistyöstään porvariston kanssa,—tarkoitusperänään alun alkaen rikkoa proletariaatin taisteluri vien yhtenäisyys ja siten heikentää niiden vastustusta pääoman hyökätessä. Tämä politiikka on välttämätön rengas heidän sosiali-imperialistisessa politiikassaan (aseistuspolitiikka, neuvostovastainen poli-

tiikka, ryöväripolitiikka siirtomaissa). Vastapainoksi näille reformistien yrityksille hajottaa proletaarien luokkarintama sisältäpäin täytyy kommunistien, erikoisesti tällä hetkellä, alottaa ja paisuttaa tarmokas vastahyökkäys, asettaa proletariaatin joukkojärjestöjen (ammatillisten, osuustoiminnallisten, valistus- ja urheilu- ym järjestöjen) reformistisen hajotuspolitiikan vastapainoksi joukkojen taistelu luokkayhtenäisyyden puolesta.

Erittäin häpeällistä osaa reformismin hajotustyössä näyttelevät sosialidemokratian n. k. „vasemmisto"-johtajat, jotka sanoissa puoltavat yhtenäisyyttä, mutta teoissa yhä uudelleen ja uudelleen tukevat II Internatsionaalen ja amsterdamilaisten rikollisia hajotusmenetelmiä.

22. Ulkopolitiikan alalla ilmaisevat sosdem johtoainekset ja reformististen ammattiliittojen johtoherrat imperialistisissa maissa johdonmukaisesti porvarillisen valtion etuja. Tukea porvarilliselle valtiolle, sen asevoimille, sen poliisille, sen

laajentamispyrkimyksille, sen periaatteelliselle vihollisuudelle. SSSR:ää vastaan; tukea ryöstösopimuksille, siirtomaapolitiikalle, valtauksille, sotakorvausvaatimuksille ja mandaateille; tukea Kansain liitolle ja imperialististen valtojen ilkeälle juonittelulle SSSR:ää vastaan; sosialidemokratian osanotto joukkojen pasifistiseen pettämiseen, sodan valmisteluun proletaarisia tasavaltoja vastaan, siirtomaiden työväen reformistiseen pettämiseen (Purcell Intiassa, II Internatsionaalen päätökset siirtomaakysymyksestä), — sellainen on pääpiirteissään sosialidemokratian todellinen linja ulkopolitiikan alalla.

23. Sosialidemokratia on viime aikoina esiintynyt porvariston viimeisenä reservinä, porvarillisena „työväen“ puolueena. Sosialidemokraattien käsillä on porvaristo raivannut tien kapitalismin vakaantumiseen (sarja kokoomushallituksia Europassa). Kapitalismin lujittuminen tehnyt vississä määrin tarpeettomaksi sosialidemokratian toiminnan hallituspuolueena. Sen ajaminen

ulos kokoomuksesta ja n. s. „puhtaiden“ porvarihallituksien muodostaminen on astunut n. k. „demokraattisen pasifismin“ ajan tilalle. Ollen toisaalla oppositsionin osassa, toisaalla n. k. „realistisen pasifismin“ ja „teollisuusrauhan“ agitaattorina ja propagandistina on sosialidemokratia säilyttänyt vaikutusvaltansa alaisina huomattavat kerrokset työväen joukoista, saanut vaikutusvaltaa vasemmalle kallistuvien pikkuporvariston osien keskuudessa (vaalit Ranskassa ja Saksassa) ja Keski-Europassa taas päässyt osalliseksi hallituksesta. On kuitenkin pidettävä mielessä, että nämä uudet kokoomushallitukset sosialidemokratian välittömällä osanotolla eivät voi olla eivätkä tule olemaan entisten kombinatsioiden pelkkää toistamista. Erittäinkin koskee tämä ulkopolitiikan kysymyksiä yleensä ja sotapolitiikan kysymyksiä erikoisesti. Sosialidemokraattinen johto tulee tässä näyttelemään verrattomasti paljon petturillisempaa osaa kuin minkään edellisen kehitysvaiheen aikana.

TYÖVÄENLIIKKEEN
KIRJASTO

Niin ikään täytyy pitää mielessä, että — eritoten sosialidemokratian hallitushommien ja sen virallisten johtajien koko kehityksen yhteydessä — on mahdollinen sosialidemokratian n. s. „vasemman“ siiven vahvistuminen (itävaltalainen marxilaisuus, tranmaelilaisuus, riippumattoman työväenpuolueen ideologia Englannissa, maximalismi Italiassa), siiven joka pettää työväen joukkoja paljon hienommilla ja senvuoksi proletaarisen vallankumouksen asialle paljon vaarallisemmilla menetelmillä. Kokemus kriitillisistä ajoista (vallankumous 1923 Saksassa, lakko Englannissa, kapina Wienissä) ja samoin vasemmisto-sosdemien suhtaantuminen imperialistien sodanvalmisteluun SSSR:ää vastaan on havainnollisesti osoittanut, että vasemmistolaiset sosdem johtajat ovat kommunismin ja proletariaatin diktatuurin vaarallisimpia vihollisia. Erikoisen kirkkaasti vahvistaa tämän Itävallan sosialidemokratian, tuon II Internatsionaalen „vasemman“ siiven „mallipuolueen“ häpeällinen

menettely Wienin proletariaatin veristen heinäkuun taistelujen aikana; tämä Bauerin, Adlerien ja kumpp. täydellinen vararikko paljasti erikoisen selvästi sen, että „itävaltalainen marxismi“, joka—varsinkin Wienin kapinan kukistamisen jälkeen—yhä avoimemmin kehittelee taantumuksellisia pyrkimyksiä, käytännössä tavan takaa aivan häpeällisesti pettää työväen asian ja on reformismin käsissä vaarallisin ase kumouksellisten joukkojen pettämisessä. Sentähden täytyy kommunistien, ottaen huomioon työläisten vasemmistumisen sosialidemokratian sisälläkin, ja pyrkiessään yhä vahvemmin vaikuttamaan niihin, aivan siekailematta paljastaa „vasemmistolaiset“ sosdem johtajat vaarallisimmiksi porvarillisen politiikan johdattimiksi työväenluokkaan ja vallata puolelleen niistä ehdottomasti luopuvat työväen joukot.

24. Paitsi apua sosialidemokratian puolelta työntää porvaristo kriitillisinä hetkinä määrätyillä ehdoilla esiin fascistisen komennon.

Fascismille luonteenomaisena piirteenä on se, että porvaristo, katkaistakseen tien kumouksen kehitykseltä, käyttää kapitalistisen talousjärjestyksen häiriintymisen yhteydessä ja erikoisten subjektiivisten ja objektiivisten seikkojen tuloksena hyväkseen kaupungin ja maaseudun pikkuporvariston, vieläpä proletariaatinkin eräiden luokkatuntonsa menettäneiden kerroksien tyytymättömyyttä taantumuksellisen joukkoliikkeen synnyttämiseen. Fascismi turvautuu avoimen väkivallan menetelmiin murtaakseen työväenjärjestöjen ja talonpoikaisen köyhälistön järjestöjen voiman ja päästäkseen valtaan käsiksi. Valtaan päästyään fascismi pyrkii pystyttämään kapitalistisen yhteiskunnan kaikkien hallitsevien luokkien (pankit, suurteollisuus, agraarit) poliittisen ja organisatoorisen yhtenäisyyden, ja toteuttaa niiden jakamatonta, avointa ja johdonmukaista diktatuuria. Se hankkii hallitsevien luokkien käytettäviksi asevoimia, jotka on erikoisesti kasvatettu kansalaissotaa var-

ten, ja pystyttää uuden valtiotyypin, joka julkeasti nojautuu väkivaltaan, pakkovaltaan sekä paitsi pikkuporvarillisten kerroksien, myöskin eräiden työväenluokan aineksien turmelemiseen (virka- ja kanslia väki, entiset reformistiset johtoherrat, joista on tullut valtion virkamiehiä, ammatilliset toimitsijat taikka fascistipuolueen virkailijat, sitten köyhempi talonpoikasto ja luokka-asemansa menettäneet proletaarit värvättyinä „fascistiseen miliisiin“).

Italialainen fascismi, joka erilaisin keinoin (apu amerikalaisen pääoman puolelta, joukkojen äärimäinen taloudellinen ja yhteiskunnallinen puristaminen, eräät valtiokapitalismin muodot) on viime vuosien aikana onnistunut lieventämään sisäisen poliittisen ja taloudellisen pulan seurauksia, on luonut fascistisen järjestelmän klassillisen tyypin.

Fascistisia tendenssejä ja fascistisen liikkeen ituja tavataan nyt enemmän tai vähemmän kehkeytyneessä muodossa miltei kaikkialla.

Luokkien yhteistyön ideologialla, tällä sosialidemokratian virallisella ideologialla, on monia kosketuskohtia fascismin ideologian kanssa. Taistelussa kumouksellista liikettä vastaan käytettyjä fascistisia menettelytapoja on itumuodoissaan niin useiden sosdem puolueiden kuin reformistisen ammatillisen byrokratiankin käytännöllisessä toiminnassa.

Kansain välisten suhteiden piirissä ajaa fascismi väkivalta- ja provokatsionipolitiikkaa. Fascistinen diktatuuri Puolassa ja Italiassa ilmaisee yhä aggressiivisempia pyrkimyksiä ja on sitä pidettävä alituisena uhkana rauhalle, sotaisten seikkailujen ja sotien uhkana.

V. Siirtomaat ja Kiinan vallankumous.

25. Maailman kapitalistisen järjestelmän yleinen pula saa nyt räikeän ilmauksen siirtomaiden ja puolsiirtomaiden kapinoissa ja vallankumouksissa. Yhdysvaltain imperialistisen politiikan vastustaminen (Mek-

sikko, Nicaragua), Yhdysvaltoja vastustava liike Etelä-Amerikassa, siirtomaakapinat Syyriassa ja Marokossa, lakkaamaton kuohunta Egyptissä, Koreassa, kapina Indoneesiassa, kumouksellisen kriisin kypsyminen Intiassa, ja vihdoin suuri vallankumous Kiinassa, — kaikki nämä tapahtumat ja tosiasiat osoittavat, kuinka valtavan suuri on siirto- ja puolsiirtomaiden osa kumouksellisessa taistelussa imperialismia vastaan.

26. Kiinan suuri vallankumous on näistä tosiasioista tärkein, sillä on maailmanhistoriallinen merkitys. Se nostaa liikkeelle välittömästi kymmenet miljoonat, välillisesti sadat miljoonat ihmiset, lukemattomat ihmisjoukot, jotka ensi kerran noin suurella voimalla lähtevät taisteluun imperialismia vastaan. Kiinan läheinen yhteys Indo-Kiinan ja Intian kanssa lisää tavattomasti Kiinan kumouksen merkitystä. Itse tämän vallankumouksen kulku, sen demokraattinen luonne, sen väistämätön kasvaminen proletaariseksi vallan-

kumoukseksi pakostakin selvittäi kansainväliselle proletariaatille Kii nan kumouksen valtavan kansain välisen merkityksen.

27. Ollen imperialisminvastaine ja kansalliseen vapauteen tähtääv kumous on Kiinan vallankumou samalla objektiivisen sisältönsä puo lesta tässä vaiheessaan porvarillis demokraattinen vallankumous, jok väistämättömästi, kasvaa proletaa riseksi vallankumoukseksi. Sen ke hityksen varrella, sitä mukaa kui laajat työläis- ja talonpoikaisjouko on mobilisoitu, sitä mukaa kui tosiaan on kehittynyt agraarikumous joka plebeijimäisesti on tehnyt sel vää kartanoherroista, on kansalline porvaristo useissa käänteissä lopul lisesti siirtynyt vastakumouksen lei riin, liittoon feodaalien kanssa, so vintoon imperialististen väkivalla tekijäin kanssa.

Siksi taistelu maasta ja taistel vastakumouksellista porvaristoa vas taan ei ole erotettavissa taistelust imperialismia vastaan. Taistel imperialismia vastaan ei ole erotet

tavissa taistelusta kartanoherroja vastaan ja militaristeja vastaan, keskinäisiä sotia vastaan, joissa kansanjoukot ryöstetään ja jotka vahvistavat imperialistien asemia. Kiinan vapaus voidaan saavuttaa ainoastaan taistelussa Kiinan porvaristoa vastaan, taistelussa agraarikumouksen puolesta, kartanomaiden valtauksen puolesta, talonpoikain hirvittävistä veroista vapauttamisen puolesta. Kiinan vapaus ei ole saavutettavissa ilman proletariaatin ja talonpoikaiston diktatuurin voittoa, ilman maiden takavarikoimista, ilman ulkomaalaisten omistamien tuotantolaitoksien, pankkien, liikennelaitoksen jne kansallistuttamista.

Nämä tehtävät voidaan suorittaa vain sillä ehdolla, että laajat talonpoikaisjoukot nousevat voitokkaaseen kapinaan, kulkien Kiinan kumouksellisen proletariaatin johdon ja hegemonian alla.

Kiinan kumouksen nykyistä tilaa luonnehtivat seuraavat piirteet: huolimatta sisäisistä ristiriidoistaan on imperialistien, feodaalien ja por-

variston blokki aiheuttanut raskaita tappioita proletariaatille ja talonpoikaistolle ja fyysillisesti tuhonnut huomattavan osan kommunistipuolueen runkojoukosta; työväenliike ei vielä ole täydelleen selvinnyt tappioistaan; talonpoikaisliikkeen kehitys jatkuu useilla alueilla; siellä missä talonpoikainen kapina on päässyt voitolle, siellä on perustettu talonpoikain vallan elimiä, osin talonpoikaisneuvostoja. Kommunistinen puolue lujittuu ja tiivistyy sisäisesti, sen auktoriteetti ja vaikutus laajoihin työväen ja talonpoikain joukkoihin kasvaa. Ottaen huomioon koko kehityksen erilaisuuden Kiinan jättiläisalueen eri osissa täytyy nykyinen tila yleensä luonnehtia joukkovoimien uuteen kumoukselliseen nousuun valmennuksen vaiheeksi.

28. Intiassa on alkanut kansallisen kumousliikkeen uuden aallon nousu, jolle ominaista proletariaatin itsenäinen nousu (tekstiilityöväen lakot Bombayssa ja rautatieläisten lakot Kalkuttassa; vappumielenosoitukset

ym). Tällä uudella nousulla on syvät juuret maan yleisessä tilassa. Hidastunut on nyt teollistumistemppo joka sodan aikana ja sen jälkeen huomattavasti kiihtyi. Englannin imperialismin politiikka jarruttaa Intian teollista kehitystä ja vie siihen, että talonpoikaisto menettää maansa ja köyhtyy. Yrityksiä luoda kurjan agraarireformin kautta ohut suurtalonpoikaiskerros, josta pitäisi tulla englantilaisen hallituksen ja kotoisen feodalismin tuki, seuraa talonpoikaiston suurten joukkojen riistämisen kiristyminen ja niiden köyhtyminen. Paikotellen puoliksi orjain asemassa olevien työläisten ryövärimäinen riistäminen kytketään työn äärimäiseen voimaperäistyttämiseen. Taistelussa tätä barbaarista riistoa vastaan vapautuu proletariaatti porvariston ja reformismin vaikutusvallasta, huolimatta siitä että ammatillinen koneisto on vielä reformistien käsissä. Talonpoikaisliike, jonka Gandhin petos v. 1922 sai hajalle ja jota feodaalisen taantumuksen puolelta on hirveästi vai-

nottu, kulkee hitaasti väistämätöntä uutta nousua kohden. Liberaalinen kansallinen porvaristo (svarajisti-puolueen johtava siipi), jonka Englannin imperialismin myöntymättömyys on pakottanut jälleen asettumaan enemmän tai vähemmän lojaaliseen oppositsioniin sitä vastaan, etsii huolimatta kaikista esityksistään Britanniaa vastaan asiallisesti sovintoa imperialismin kanssa työväen kustannuksella. Toisaalta, Intian koko kehitys työntää vallankumouksen tielle kaupungin ja maaseudun laajat pikkuporvarilliset joukot, ensi sijassa köyhtyneen talonpoikaiston. Vain proletariaatin johdolla kykenee työväen ja talonpoikain sekä intelligenssin kumouksellisen osan liitto lyömään imperialistien, kartanoherrojen ja sovittelevan porvariston liiton, päästämään valloilleen agraarikumouksen ja murtamaan imperialistisen rintaman Intiassa. Kommunistisen aineksien ja ryhmien liittyminen voimakkaaksi kommunistiseksi puolueeksi, proletaaristen joukkojen

liittäminen ammattiliittoihin, järjestelmällinen taistelu niissä jotta johtavat sosialipetturit saataisiin paljastetuksi ja karkoitetuksi niistä, on työväenluokan välttämättömin tehtävä Intiassa ja välttämätön ehto joukkojen kumoukselliselle taistelulle Intian riippumattomuuden puolesta.

29. Kiinan kumouksen uusi nousu ja kumouksellisen tilanteen väistämätön kärjistyminen Intiassa saattavat luoda aivan uuden poliittisen tilanteen koko maailmassa ja kumota kapitalistisen järjestelmän suhteellisen vakaantumisen. Selkkauksien kehitys imperialististen valtojen vällillä, niiden liittoutuminen SSSR:ää vastaan ja taistelun kiristyminen imperialismin ja siirtomaamaailman välillä vahvistavat vielä kerran aikakautemme yleisen luonnehtimisen „sotien ja vallankumouksien aikakaudeksi“.

VI. Kommunistisen Internatsionaalen taktiikka ja päätehtävät.

30. Taistelu lähestyvää imperialistista sotaa vastaan, SSSR:n puo-

lustaminen, taistelu interventsionia vastaan Kiinassa ja Kiinan jakoa vastaan, Kiinan vallankumouksen ja siirtomaakapinain puolustaminen— siinä kommunistisen liikkeen kansainväliset päätehtävät tällä hetkellä, tehtävät jotka pitää kytkeä työväenluokan jokapäiväiseen taisteluun pääoman hyökkäystä vastaan, joka vuorostaan on mukautettava proleriaatin diktatuurin puolesta käytävän taistelun vaatimuksien mukaisiksi.

31. Taistelua kapitalististen valtioiden välisten imperialististen sotien uhkaa vastaan ja SSSR:ää vastaan valmisteilla olevaa imperialistista sotaa vastaan on käytävä järjestelmällisesti ja joka päivä. Tämä taistelu ei ole ajateltavissakaan ilman että siekailematta paljastetaan pasifismi, joka nykyään on imperialistien käsissä tärkein ase sotien valmistelussa ja tämän valmistelun salaamisessa. Tämä taistelu ei ole ajateltavissakaan ilman että paljastetaan Kansain liitto, imperialistisen „pasifismin“ tärkein ase. Ja vihdoin, tämä taistelu ei ole ajatel-

tavissakaan ilman että paljastetaan sosialidemokratia, joka auttaa imperialismia pasifismin lipulla verhoamaan uusien sotien valmistustyönsä. Kansain liiton toiminnan alituinen paljastaminen tosiasioilla, SSSR:n tekemien aseiden riisumis-ehdotuksien kannattaminen ja niiden avulla „omien“ hallituksien paljastaminen (välikysymyksillä parlamentissa ja näitä kysymyksiä joukkoesiintymisillä tehostaen), lakkaamatta valaistava kysymystä imperialistisien valtioiden tosiasiallisista asehankinnoista, kemian teollisuudesta, sotilasbudjeteista, imperialismin salaisista ja julkisista sopimuksista, imperialistien osuudesta Kiinassa; paljastettava sosialidemokraattisten „realisten pasifistien“ valheet ultraimperialismista ja Kansain Liiton merkityksestä; alituiseen valaistava ensimäisen maailmansodan „tuloksia“, sen salaista sotilaallista ja diplomaattista valmistelua; taisteltava pasifismia vastaan sen kaikissa muodoissa ja julistettava kommunistisia tunnussanoja — lähinnä tun-

nussanaa „oman“ imperialistisen isänmaan tappiosta ja imperialistisen sodan muuttamisesta kansalaissodaksi; työ sotilaiden ja matruusien keskuudessa, salaisten solujen järjestäminen, työ talonpoikain keskuudessa, — nämä ovat kommunistipuolueiden perustehtävät tällä alalla.

32 Imperialistien voitto taistelussaan SSSR:ää vastaan merkitsisi paitsi SSSR:n proletariaatin tappiota, myöskin kansainvälisen proletariaatin raskainta tappiota koko olemassaolonsa aikana. Työväenliike lyötäisiin tilaan, jossa se oli vuoskymmeniä sitten. Kautta koko Europan riehuisi mitä mustin taantumus. Kun lokakuun vallankumouksen vaikutuksesta ja tuloksena useista vallankumouksista Saksassa, Itävallassa ja muissa maissa työväenluokka sai sarjan suuria voittoja, niin SSSR:n proletariaatin tappio avaisi aivan uuden historian lehden, aivan poikkeuksellisen ja petomaisen vastavallankumouksellisen terrorin lehden. Taistelu SSSR:n puolesta on siis ehdottomasti oleva keskeisin tehtävä.

Sentähden huoli SSSR:n kohtalosta, jota vastaan imperialistien sotavoimattiivistyvät, pakottaa järjestelmälliseen valmennustyöhön, jotta sota SSSR:ää vastaan saataisiin muutetuksi kansalaissodaksi imperialistisia hallituksia vastaan, SSSR:n puolustussodaksi.

33. Taistelu imperialistista sotaa vastaan, taistelu Kiinan vallankumouksen ja SSSR:n puolesta vaatii kohottamaan työväenluokan taisteluhenkistä kansainvälisyyttä. Kokemus on osoittanut, että kommunistipuolueet eivät ole näiden kansainvälisten tehtävien tasolla. Jo Tpk:n VII laajennettu täysistunto totesi, että „miltei kaikki KI:n puolueet ovat liian heikosti tukeneet lakkoa Englannissa ja Kiinan vallankumousta". Myöhempi kokemus on vahvistanut sen, ettei kyllin hyvin ymmärretä liikkeen kansainvälisiä tehtäviä. Useissa tapauksissa — erityisesti taistelussa interventsionia vastaan Kiinassa—eivät Kommunistisen Internatsionaalen osastot ole ilmaisseet riittävää mobilisoimiskykyä.

Kongressi velvoittaa kaikki kommunistipuolueet päättävästi korjaamaan nämä virheet, tekemään järjestelmällistä työtä näissä kysymyksissä (valaistava niitä sanomalehdissä, propaganda- ja agitatsionikirjallisuudessa jne), paljon tarmokkaampaan taisteluhenkiseen ja kansainväliseen itsekasvatukseen ja laajojen proletaarijoukkojen kasvattamiseen.

34. Siirtomaaliikkeiden tukeminen eritoten sortavien imperialistisien maiden kommunistipuolueiden puolelta, on yksi nykyhetken tärkeimmistä tehtävistä. Taistelu interventsionia vastaan Kiinassa, taistelu vapausliikkeiden tukahuttamista vastaan kaikissa siirtomaissa, työ armeijassa ja laivastossa, kapinaannousseiden siirtomaakansojen tarmokas tukeminen, — siinä lähimmän ajan toimenpiteet. Samalla velvoittaa kongressi Tpk:n kiinnittämään paljon vakavampaa huomiota liikehtimisiin siirtomaissa sekä vastaavasti reorganisoimaan ja vahvistamaan tätä työtä hoitavia osastoja.

Erikoisesti korostaa kongressi myöskin sitä, että on välttämättä organisoitava liike neekerien keskuudessa niin Yhdysvalloissa kuin myös muissa maissa (eritoten Etelä-Afrikassa). Kongressi vaatii tässä päättävää ja siekailematonta taistelua n. k. „valkoisen shovinismin“ kaikkia ilmiöitä vastaan.

35. „Edistyneissä“ kapitalistisissa maissa, joissa ratkaisevat taistelut proletaarisen diktatuurin ja sosialismin puolesta tullaan suorittamaan, pitää kommunistipuolueiden suunnata yleinen taktillinen linjansa kaikkea työväenjärjestöjen kapitalistisiin, yksityisiin tai valtion järjestöihin „sisäänkasvamista“ vastaan, ammattiliittojen trusteihin „ymppäämistä“ vastaan, „teollisuusrauhaa“ vastaan, pakollisia sovintotuomioita vastaan, trusteja vastaan, porvariston valtiovaltaa vastaan. Kommunistisien puolueiden pitää herkeämättä selvittää työväenjoukoille, kuinka kiinteässä yhteydessä „teollisuusrauhan“ ja sovintotuomioiden propaganda on proletaarisen liik-

keen kumouksellisen etujoukon vainoamisen ja imperialistisen sodan valmistelun kanssa.

36. Kun teollisuus yhä voimakkaammin trustiutuu ja pyritään valtiokapitalismiin, kun valtion ja trustien järjestöt sekä reformististen ammattiliittojen koneisto yhä eremmän ympätään yhteen, kun sosialidemokratian ideologia on tullut läpikotaisin porvarilliseksi ja aktiivisen imperialistiseksi, niin sentähden pitää tarmolla tehostaa taistelua tätä „porvarillista työväenpuoluetta“ vastaan. Tätä taistelua tehostamaan pakottaa muuttunut voimasuhde ja — imperialismin kannalta — „kypsempään“ kehitysvaiheeseensa astuneen sosialidemokratian muuttunut asenne. Siksi kongressi täydelleen hyväksyy Tpk:n IX täysistunnon määrittelemän taktiikan. Tämän taktiikan on epäämättömän oikeaksi vahvistanut kokemus Ranskan vaaleista ja Englannin liikkeen kokemus.

37. Vaikka tämä taktiikka muuttaa yhteisrintama-taktiikan muo-

don, ei se ollenkaan muuta yhteisrintama-taktiikan pääsisältöä. Kun taistelu sosialidemokratiaa vastaan kärjistyy, niin se jyrkästi siirtää painopisteen yhteisrintamaan alhaaltapäin, mutta se ei poista, vaan päinvastoin lisää kommunistien velvollisuutta tehdä ero toiselta puolen todella harhautuneiden sosialidemokraattisten työläisten ja toiselta puolen imperialismin edessä matelevan sosialidemokraattisen johdon välillä. Samoin tunnussana: taistelu joukoista (sekä vielä porvaripuolueiden että sosialidemokratian mukana kulkevista) ei ollenkaan poistu päiväjärjestyksestä, vaan päinvastoin nousee Kommunistisen Internatsionaalen kaiken työn keskiöksi.

Huolenpito työväenluokan jokapäiväisistä tarpeista, työväen joukkojen pienimpienkin vaatimuksien tarmokas puolustaminen, tunkeutuminen syvälle proletariaatin kaikkiin joukkojärjestöihin (ammatillisiin, valistus-, urheilu- ym järjestöihin), puolueen asemien lujittaminen teh-

taissa, suurissa laitoksissa, erikoisesti työ proletariaatin takapajuisten kerroksien (maataloustyöväki) ja työttömien keskuudessa ehdottomasti kytkien jokapäiväiset pikku vaatimukset puolueen päätunnuksiin — siinä puolueen päätehtävät. Vain sikäli kuin nämä tehtävät täytetään, vain sikäli käy mahdolliseksi joukkojen todella voittaminen puolellemme ja joukkojen mobilisoiminen.

38. Ammatillisen liikkeen alalla velvoittaa kongressi kaikki puolueet kaikin voiminsa tehostamaan työtään. Taistelua kommunistien vaikutusvallan vahvistamiseksi ammattiliitoissa on nyt käytävä sitäkin tarmokkaammin, kun reformistit useissa maissa kiirehtivät erottamaan kommunisteja (ja yleensä vasemmistolaisia) ammatillisista järjestöistä. Elleivät kommunistit lujita asemiaan, voi käydä niin, että heidät eristetään ammatillisesti järjestyneiden proletaarien joukoista. Siksi täytyy kommunistien jokapäiväisellä, uhrautuvalla ja kärsivällisellä työl-

lään ammattiliittojen sisällä voittaa itselleen auktoriteetti ammatillisesti järjestyneiden suurten joukkojen silmissä, hankkia itselleen kokeneiden ja taitavien organisaattorien ja taistelijain maine, ei ainoastaan taistelussa proletariaatin diktatuurin puolesta, vaan myöskin taistelussa työväenjoukon jokaisen osittaisvaatimuksenkin puolesta, hankkia hyvin suoritetun lakkotaistelun johtajien maine.

Kumouksellinen ammatillinen oppositsioni ja kumoukselliset ammattiliitot voivat näissä taisteluissa voittaa johtavan osan kommunistipuolueelle vain kiivaassa taistelussa sosialidemokratiaa vastaan ja poliittisesti turmeltunutta ammatillista byrokratiaa vastaan. Jotta saataisiin ratkaisevia tuloksia joukkojen valloittamisessa, pitää erikoinen huomio kiinnittää lakkojen valmisteluun (joukkotyö, puolueryhmien lujittaminen ammatillisissa järjestöissä jne), lakkojen taitavaan johtamiseen (lakkokomiteain perustaminen ja työpaikkakomiteain

käyttäminen) sekä niiden syiden ja olojen poliittiseen selvittämiseen joukoille, joiden vuoksi kukin lakko onnistui tai epäonnistui.

Silloin kun on olemassa porvarillisen valtion, kapitalistijärjestöjen ja reformistisen ammatillisen byrokratian yhteisrintama, jolla ne pyrkivät yhteisvoimin tukahuttamaan lakkoliikkeen pakollisen sovintotuomion kautta, on päätehtävänä joukkojen tarmon ja alotekyvyn valloilleen päästäminen ja suotuisan tilanteen vallitessa lakkotaisteluun ryhtyminen jopa vastoin reformistisen ammatillisen byrokratian tahtoa.

Antaumatta uhriksi reformistien provokatsionille, joka tähtää kommunistien erottamiseen ja ammatillisen liikkeen hajottamiseen, ja ryhtymällä kaikkiin varokeinoihin hervaistakseen odottamattomat iskut reformistien puolelta, pitää samalla kaikin voimin tapella kapituloitumis-taktiikkaa vastaan (yhtenäisyys „hinnalla millä tahansa“, erotettujen toverien puolustamisesta luopuminen, luopuminen tarmokkaasta taistelusta

pakollisia sovintotuomioita vastaan, vastaansanomatta alistuminen byrokraattisen ammatillisen koneiston alaisiksi, reformistisen johdon arvostelun lieventäminen jne). Järjestymättömien järjestäminen, reformististen ammattiliittojen valtaaminen, erotettujen järjestäminen, vastaavien olojen vallitessa (maissa, joissa ammatillinen liike on kahtia jakaantunut) paikallisten vallattujen järjestöjen eroaminen reformistisesta ja liittäminen kumoukselliseen järjestöön—nämä tehtävät ovat päiväjärjestyksessä. Kommunistit eivät missään tapauksessa saa päästää käsistään alotetta taistelussa ammatillisen liikkeen yhtenäisyyden puolesta kansallisessa ja kansainvälisessä mitassa; heidän pitää tarmokkaasti taistella Amsterdamin Internatsionaalen ja sen kansallisten osastojen hajotuspolitiikkaa vastaan. Kun taistelu kommunismin ja reformismin välillä kärjistyy, on erikoisen tärkeätä laajentaa kommunististen ammatillisten ryhmien, ammatillisen oppositsionin ja ku-

moukselliſten ammattiliittojen työtä sekä kaikin puolin vahvistaa Profinternin toimintaa.

Kommunistipuolueiden pitää tukea Tyynen meren sihteeristön ja latinalaisen Amerikan ammatillisen sihteeristön työtä, mikäli viimemainitut ovat luokkataistelun kannalla ja käyvät kumouksellista taistelua imperialismia vastaan vaatien siirto- ja puolsiirtomaiden riippumattomuutta.

39. Nuorison lisääntyminen tuotannossa kapitalistisen järkiperäistyttämisen yhteydessä ja kasvava sodan vaara asettavat erikoisen vaativana kysymyksen toiminnan tehostamisesta nuorison keskuudessa. Kongressi velvoittaa KNI : n harkitsemaan kysymystä KNI : n taktiikasta ja työmenetelmistä lähtökohtana se, että on välttämätöntä ulottaa toiminta laajempiin työläisnuoriso - joukkoihin, moninaistuttaa menetelmiä nuorison värväyksessä, osoittaa elävämpää ja aktiivisempaa vastakaikua nuorison taloudellisiin, yleisvalistuksellisiin ja teoreettisiin

harrastuksiin, samalla tietysti säilyttäen kommunistisen nuorisoliiton poliittisen taisteluhahmon.

Kun nuorison ominaispaino tuotannossa lisääntyy, on välttämätöntä vahvistaa ammatillisten jaostojen työtä ja toiselta puolen ryhtyä toimenpiteisiin, jotta kommunistisen nuorisoliiton johdon alle saataisiin järjestetyksi erikoiset nuorisoyhdistykset, joiden tarkoitusperänä on taistelu proletaarisen nuorison taloudellisten tarpeiden puolesta siellä, missä nuorisoa ei oteta ammattiliittoihin. Taloudellinen taistelu ja osanotto lakkojen johtamiseen, erikoisissa tapauksissa itsenäinen lakkojen järjestäminen, työ ammattiliitoissa, taistelu nuoren väen ammattiliittoihin ottamisen puolesta, nuorisoliiton tunkeutuminen kaikkiin järjestöihin, joissa on työläisnuorisoa (ammattiliitot, urheilujärjestöt ym), antimilitaristinen työ, päättävä käänne taktiikassa ja työtavoissa tehokkaamman joukkotyön puoleen,—siinä KNI:n päätehtävät, joita ratkaisematta se ei kykene

järjestämään todella joukkotaistelua imperialismia ja sotaa vastaan. Katsoessaan välttämättömäksi tämän käänteen joukkotyön puoleen vaatii kongressi samalla KI:n kaikilta osastoilta ja Tpk:lta järjestelmällisempää apua kommunistisille nuorisojärjestöille ja niiden järjestelmällisempää ohjausta. Kommunistipuolueiden ja KNL pitää omistaa enemmän huomiota toimintaan työläislasten keskuudessa ja kommunististen lastenliittojen työhön.

Samalla velvoittaa kongressi Tpk:n suorittamaan Kansainvälisen Naisjaoston kautta sarjan toimenpiteitä vahvistaakseen työtä teollisuudessa työskentelevien naisten ja yleensä työtätekevien naisjoukkojen keskuudessa, käyttäen tässä hyväksi n. k. työläisnaisten „delegaattien kokouksien“ antamaa kokemusta.

40. Kun uusien imperialististen sotien vaara kasvamistaan kasvaa, saa kommunistipuolueiden toiminta maaseudulla laajojen työtätekevien kerroksien keskuudessa erikoisen

merkityksen. Nojautuen tietoihin vaalien tuloksista Ranskassa ja Saksassa päättää kongressi tehostaa työtä maataloustyöväen ja pikkutalonpoikain keskuudessa. Erikoisesti korostaa kongressi, että on välttämätöntä tehostaa työtä talonpoikaiston keskuudessa, todeten että useimmat kommunistiset puolueet ovat tämän työn lyöneet laimin. Kongressi velvoittaa Tpk : n ryhtymään kaikkiin toimenpiteisiin elävöittääkseen työtä talonpoikaiston keskuudessa, varsinkin agraarisissa maissa (Rumania, Balkanin maat, Puola ym), mutta myöskin Ranskassa, Saksassa, Italiassa ym. Kongressi velvoittaa Tpk : n ryhtymään pikaisiin toimepiteisiin elävöittääkseen Talonpoikais-internatsionaalen toimintaa ja vaatii kaikkia osastoja tukemaan tätä toimintaa.

41. Kongressi velvoittaa Tpk : n ryhtymään kaikkiin toimenpiteisiin avustaakseen niitä järjestöjä, jotka käyvät vapaustaistelua kapitalismin maissa ja siirtomaissa, mobilisoivat

työtätekevien suuret joukot puolustamaan Kiinan vallankumousta ja SSSR:ää, avustavat valkoisen terrorin uhreja jne. Välttämättä tehostettava ja parannettava kommunistien toimintaa sellaisissa järjestöissä kuin „yhtenäisyys-ryhmä“, „Taisteluliitto imperialismia vastaan“, „SSSR:n ystäväin liitto“, MOPR, Kansainvälinen työväen avustusyhdistys ym. Kommunistipuolueet velvoitetaan kaikin keinoin tukemaan näitä järjestöjä, avustamaan niiden lehtien levitystä, tukemaan niiden paikallisia järjestöjä.

42. Vainojen lisääntyminen ja luokkataistelun edelleen kärjistyminen eritoten sodan mahdollisuuden yhteydessä velvoittaa kommunistipuolueet ajoissa nostamaan esiin ja muokkaamaan kysymyksen maanalaisesta koneistosta, joka tulevissa taisteluissa turvaisi johdon, kommunistisen linjan yhtenäisyyden ja kommunistisen toiminnan yhtenäisyyden.

VII. Eri osastojen työn tulokset, saavutukset, virheet ja tehtävät.

43. Kongressi toteaa sarjan suuria saavutuksia Kominternin työssä. Näihin saavutuksiin on luettava: kommunismin vaikutuksen lisääntyminen, vaikutuksen joka ensi kerran ulottuu Etelä-Amerikan maihin, Afrikaan, Australiaan ja useihin Aasian maihin (kommunismin asemien lujittuminen Japanissa, kommunismin yleistyminen Kiinassa); Kominternin vaikutuksen yleistyminen ja syventyminen imperialismin maissa huolimatta kapitalismin osittaisesta vakaantumisesta ja sosialidemokratian suhteellisesta lujuudesta (Saksa, Ranska, Tshekko-Slovakia, Iso-Britannia); maanalaisten puolueiden kasvu, huolimatta hirveästä poliisi- ja fascistiterrorista (Italia ja Puola, Kiina ja Japani), terrorista, jolla Kiinassa on hirveän joukkoteurastuksen luonne; vihdoin puolueiden bolshevisoituminen, kokemuksen kasaantuminen, sisäinen

vahvistuminen, sisäisen taistelun voittaminen, trotskilaisen oppositsionin voittaminen KI : ssa.

Samalla täytyy merkitä sarja yleisiä puutteita KI : n osastoissa: taisteluvalmiin kansainvälisyyden vielä heikko kehitys; vissinlainen nurkkakuntaisuus, mikä ilmenee laajakantoisten kysymyksien merkityksen aliarviointina; työ ammattiliitoissa heikkoa; se että poliittisen vaikutuksen kasvua ei kyetä järjestöllisesti lujittamaan ja että puolueiden jäsenmäärä ei lisäänny; useat puolueet panevat liian vähän painoa työhön talonpoikaiston keskuudessa ja sorrettujen kansallisten vähemmistöjen keskuudessa; puoluekoneistojen ja työmenetelmien jossain määrin byrokratisoituminen (riittämätön yhteys joukkojen kanssa, heikko alotteellisuus jäsenten värväyksessä puolueeseen, se että alemmissa järjestöissä puuttuu elävä toiminta ja että painopiste siirtyy puoluetoimitsijain työhön) suhteellisen alhainen poliittis-teoreettinen taso puolueen runkojoukoilla; heikko

yhteys suurten työmaiden kanssa, ja se ettei vielä lähimainkaan ole suoritettu puolueiden reorganisointia työpaikkasolujen pohjalle.

44. Englannin kommunistipuolueella, jonka toiminnasta VII laajennettu täysistunto antoi arvostelun, on nyt edessään uudet tehtävät. Pääneuvoston ja työväenpuolueen johtajain jyrkkä käänne oikealle, „mondismi“, työväenpuolueen muuttuminen mannermaan sosialidemokratian mallin mukaiseksi sosiali-liberaaliseksi puolueeksi (vastaavan poliittisen kurin toteuttaminen, koneiston keskittäminen jne), kommunistien ja yleensä kumouksellisten työläisten heittäminen ulos ammattiliitoista, reformistien alkama ammattiliittojen hajotustyö toisaalta ja vasemmistuminen työväen pohjajoukoissa toisaalta, — kaikki tämä vaatii kommunistipuolueelta paljon selvempää luokkalinjaa ja päättävämpää taistelua työväenpuoluetta vastaan. Englannin kommunistipuolue, joka on taitavasti suhtaantunut ammattiliittoihin ja taidolla suorittanut työtä useilla

käytännöllisillä aloilla, ei heti ymmärtänyt uutta tilannetta, vaan teki viimeisessä puoluekokouksessa suuren virheen esittäessään keskeisimmäksi tunnukseksi työväenpuolueen tpk:n kontrolloiman työväenhallituksen tunnuksen. KI:n Tpk:n IX täysistunto hyväksyi uutta tilannetta Englannissa vastaavan taktillisen päätöksen, joka tiesi määrätietoista käännettä puolueen koko toiminnassa. Kokemus on osoittanut, että tämä taktillinen linja vastaa erikoista, uutta tilannetta Englannissa ja Englannin työväenliikkeessä. Kommunistisen puolueen täysin itsenäinen luokkakanta, säälimätön taistelu työväenpuoluetta vastaan, fascistisen „kemiakuninkaan“ Mondin kanssa hierottavana olevan „teollisuusrauhan“ tarmokas paljastaminen, vähemmistöliikkeen laajentaminen ja organisatoorinen lujittaminen, lakkotaistelun johtaminen, aktiivinen taistelu hallituksen ja työväenpuolueen ulkopolitiikkaa vastaan, vastustettava interventsionia Kiinassa ja sodan valmistelua

SSSR:ää vastaan, Intian vallankumouksen tukeminen--siinä kommunistipuolueen tärkeimmät tehtävät nykyään. Samalla pitää puolueen ponnistaa kaikkensa saadakseen jäsenmääränsä lisääntymään, kehittääkseen työtä työpaikoilla ja lujittaakseen puoluekoneistoa, solmiakseen enemmän yhteyksiä joukkojen kanssa tehtaissa, poistaakseen vissinlaisen ahtauden aatteellis-poliittisessa kannassaan jne. Kommunistisen Internatsionaalen kongressi velvoittaa puolueen suorittamaan laajan keskustelun taktillisesta käänteestä puolueen politiikassa ja uuden taktiikan toteuttamistavoista.

45. Ranskan kommunistipuolueen poliittisesta linjasta ja toiminnasta antoi Kominternin VI ja eritoten IX täysistunto oikean arvion. IX täysistunto katsoi välttämättömäksi taktillisen käänteen Ranskan kommunistipuolueen politiikassa parlamenttivaalien yhteydessä. Samalla korosti täysistunto sitä, että välttämätön on muutos Ranskan kommunistipuolueen suhteissa so-

sialistiseen puolueeseen ja että lopullisesti on sen riveissä likvidoitava vanhat parlamenttaariset traditsiot, jotka pyrkivät kytkemään kommunistipuolueen politiikan „vasemmistolaisen“ pikkuporvariston puolueiden politiikkaan. Kokemus vaalitaistelusta totesi oikeaksi sen linjan, jonka IX täysistunto Ranskan kommunistipuolueelle osoitti. Mutta vaalikamppailussa ilmeni koko joukko virheitä ja puutteita puolueen toiminnassa (liian pinnallinen vaalivalmistelu, valmistelutyötä ei kytketty proletariaatin välittömään taisteluun, puolueen keskikerroksien heikkous, puutteellinen työ maatalousty öväen ja talonpoikaiston keskuudessa). Ranskan puolueen päätehtävinä ovat nyt seuraavat: tehostettava työtä teollisuusproletariaatin joukkojen keskuudessa (eritoten välittömästi tehtaissa), vahvistettava värväystyötä, kaikin puolin parannettava ammatillista toimintaa, enemmän aktiivisuutta lakkojen johtamisessa ja yleensä proletariaatin välittömässä taistelussa, järjestet-

tävä järjestymätöntä työväkeä, laajennettava ammatillista demokratiaa Yhtyneen Työväenliiton (CGTU:n) sisällä sen kaikissa järjestöasteissa, saatava kommunistien työ ammattiliitoissa oikealle tolalle. Puolueen pitää vahvistaa antimilijaristista työtään, siirtomaatoimintaa ta työtä ulkolaisten työläisten keskuudessa. Sisäisessä elämässään pitää puolueen lähinnä käydä tarmokasta taistelua oikeistovirtauksia vastaan, jotka enemmän tai vähemmän avoimesti vastustavat puolueen uutta poliittista linjaa (parlamenttaariset ukloonit, anarkosyndikalistiset virtaukset, pyrkimys järjestörakenteessa takaisin aluepohjalle). Samalla pitää puolueen voittaa myös „vasemmisto"-virtaukset (puolueen välitön esiintyöntäminen ammattiliitoissa pelkällä „komentamisella" kommunistien puolelta, yhteisrintama-taktiikan hylkääminen jne). Organisatoorisella alalla pitää puolueen ryhtyä toimenpiteisiin laajentaakseen tukipohjaansa suurissa teollisuuslaitoksissa, lujittaakseen

puoluesoluja niissä, elävöittääkseen niiden poliittista elämää ja vetääkseen uusia jäseniä puolueeseen.

46. Italian kommunistipuolue on aivan poikkeuksellisesta terrorista huolimatta kyennyt säilyttämään salaisen järjestönsä ja jatkamaan propaganda- ja agitatsionityötään ainoana puolueena, joka käy taistelua fascismin ja kapitalistisen komennon kukistamisen puolesta. Se on kyennyt valloittamaan määräävän vaikutusvallan työväenluokan aktiivisten aineksien keskuudessa, joiden toiminta teki mahdolliseksi Yleisen työn liiton edelleen olemassaolon reformististen johtoherrain petoksen jälkeen. Puolue teki kuitenkin sen virheen, ettei se ajoissa muuttanut järjestötyönsä metoodeja, jotta olisi voinut säilyttää täydellisen kumouksellisen taistelukykynsä uudessa tilanteessa, fascistisen taantumuksen oloissa ja fascististen poikkeuslakien aikana. Sentähden saavat järjestölliset tehtävät nyt erikoisen suuren merkityksen Italian puolueelle (uusien runkojoukkojen

muodostaminen, voimakkaiden joukkojärjestöjen jälleen pystyttäminen, agitatsionityön uudet metoodit jne).

Puolueen sisäisen elämän alalla on puolue voittanut „bordigalaisuuden" — ideologian, joka ennen oli vallitsevana puolueen jäsenten keskuudessa, ja huomattavassa määrin saavuttanut ideologisten ja poliittisten katsomuksien yhtenäisyyden. Nämä puolueen saavuttamat tulokset tekevät sen, että puolue voi jatkaa taisteluaan oikeistopyrkimyksiä vastaan (kieltäminen taistelemasta proletariaatin johtoaseman puolesta), sillä nuo pyrkimykset ovat nykyisissä oloissa puolueelle vakavana vaarana. Samalla täytyy Italian kommunistipuolueen päättävästi nousta jokaista vastaan, joka pyrkii kieltämään tai väheksymään voimaperäisen työn mahdollisuutta joukkojen valloittamiseksi, joukkojen jotka eivät ole kommunistien, mutta kuitenkin fascisminvastaisten virtauksien vaikutuksen alla taikka joihin fascismi yrittää vaikuttaa. Kongressi velvoittaa italialaiset to-

verit vielä suuremmassa määrin kuin tähän asti käyttämään hyväkseen kaikkia työmahdollisuuksia fascistisissa joukkojärjestöissä ja luomaan riippumattomia joukkojärjestöjä tarkoitusperänä puolueen vaikutuksen laajentaminen.

47. Se että Saksan kommunistipuolue viime vaaleissa sai 3¼ miljoonaa ääntä, se osoittaa toisaalta kommunistipuolueen vaikutuksen työväen joukkoihin suuresti kasvaneen, mutta toisaalta myös sen että on olemassa vahva ristiriita puolueen poliittisen vaikutuksen ja sen järjestöjen jäsenmäärän välillä (puolueen jäsenmäärä pysynyt samalla tasolla; 3¼ miljoonaa äänestäjää puolueen 125.000 maksavaa jäsentä kohti). Jonkunlaiset saavutukset ammatillisen liikkeen alalla eivät läheskään vastaa niitä tehtäviä, jotka puolueen edessä tällä alalla ovat. Suuri saavutus on Punaisten rintamamiesten liitto, joka kehittyy joukkopohjalla. Ultra-vasemmistolaisten syrjäpyrintöjen täydellinen voittaminen, n. k. „Leninbundin“ hajoaminen, sen

sosdem ytimen itsepaljastus ovat niin ikään suuri voitto Saksan kommunistipuolueelle. Vaikka Saksan kommunistipuolue on kaikkein parhaita kansainvälisen proletaarisen kumousarmeijan joukko-osastoja, on sillä myös vastustajana parhaiten järjestynyt sosialidemokratia, jolla vielä on erittäin vankat juuret maassa, ja tämä tekee maaperän suotuisaksi oikeistopyrkimyksille itse kommunistisen liikkeen sisälläkin. Siksi on nyt lähimpänä tehtän vänä johdonmukainen taistelu oikeistopyrkimyksiä vastaan (tunnussana tuotannon kontrollista tällä hetkellä, oppositsioni Profinternin IV kongressin päätöksiä vastaan, sovitteleva suhde sosdem vasemmistoon jne), näiden pyrkimyksien suhteen sovittelevan virtauksen ehdoton voittaminen, samalla vetäen vastuunalaiseen puoluetyöhön kaikki parhaat puoluevoimat, jotka ovat KI:n päätöksien ja Saksan KP:n Essenin puoluekokouksen päätöksien kannalla, tiukasti pyrkien puolueen vakaannuttamiseen, tiivistämään

kaikki nykyisen johdon voimat ja luuttamaan sen kollektiivisuutta— vähemmistön ehdottomasti alistuessa enemmistön päätöksiin. Lähimpiin tehtäviin kuuluvat myös: uusien proletaaristen runkojoukkojen muodostaminen, puolueen jäsenjoukkojen aktiivisuuden kohottaminen, puolueaktiivin poliittisen ja teoreettisen tason kohottaminen, lehdistön parantaminen ja painosmäärän lisääminen, ammatillisen toiminnan ja lakkotaistelujen johdon parantaminen.

48. Tshekkoslovakian kommunistipuolue edistyy, muuttuu yhä enemmän todella proletariaatin joukkopuolueeksi. Sillä on kuitenkin suuria puutteita: johdon vissinlainen opportunistinen passiivisuus ja kyvyttömyys joukkojen nopeaan mobilisointiin (esim. protesti spartakiadikieltoa vastaan) sekä joukkovoimalla hyökkäyksiä torjumaan, liian lailline kanta kaikessa käytännöllisessä työssään, riittämätön huomio talonpoikais- ja kansallisuuskysymyksiin, ja aivan liian hidas ammatillisen työn puutteiden poistaminen (ei ole

kyllin selvää kommunistista linjaa, punaisten ammattiliittojen sulkeutuneisuus, heikko yhteys reformistisiin ammattiliittoihin jne). Samalla täytyy erikoisen vaativasti korostaa sitä, että kommunistipuolueen täytyy valmentua maanalaisen toiminnan ja taistelun oloihin samalla kun tarmokkaasti taistelee hallitusta vastaan ja puolustaa puolueen laillisia asemia.

49. Puolan (maanalainen) kommunistinen puolue on fascistisen terrorin alla säilyttänyt asemansa, vieläpä kasvanut jäsenmääränsä puolesta ja vielä enemmän on kasvanut sen poliittinen vaikutus, ja on se muuttumassa vahvaksi poliittiseksi tekijäksi maassa, eritoten teollisuuskeskuksissa. Täydelleen ojennettuaan karkeat opportunistiset virheet, jotka tehtiin Pilsudskin vallankaappauksen aikoina, on puolueella nyt oikea poliittinen linja. Mutta suurena vaarana on sisäinen taistelu, jota eivät oikeuta mitkään vähänkään suuremmat poliittiset erimielisyydet. Kun Puolan puolue on eri-

koisen tärkeä ja sen vastuu sodansattuessa erikoisen suuri, niin kongressi jyrkästi vaatii lopettamaan ryhmätaistelun ja antaa Tpk:lle erikoisen valtuuden ryhtyä kongressin nimessä kaikkiin asian vaatimiin toimenpiteisiin.

50. Balkanin kommunistisilla puolueilla on nyt erittäin suuria tehtäviä. Nämä tehtävät johtuvat sisäisen poliittisen tilanteen epävakaisuudesta kaikissa Balkanin maissa, agraaripulan jatkuvasta kiristymisestä ja kansallisuuskysymyksien kärjistymisestä sekä myös siitä tosiasiasta, että Balkkanin maat ovat uusien sotien valmistelun vaarallisimpia kehtoja.

Viime aikoina ovat melkein kaikki Balkanin kompuolueet kokeneet vaikean sisäisen kriisin, jonka—raskaiden tappioiden ja perin mutkikkaan objektiivisen tilanteen pohjalla—ovat synnyttäneet poliittiset virheet, eräiden johtavien ryhmien oikeistoukloonit ja kiivas ryhmätaistelu. Tällä hetkellä ovat Balkanin puolueet miltei kaikkialla pääsemässä pois tästä

sisäisestä kriisistä ja huolimatta terrorista hallitusten puolelta ovat ne miltei kaikki vakaantumassa, pystyttävät jälleen ja laajentavat yhteyksiään työläis- ja talonpoikaisjoukkojen kanssa.

Kongressi korostaa erikoisen ponnekkaasti sitä, että välttämätön on Balkanin puolueille oikea politiikka kansallisuuskysymyksessä sekä laaja agitatoorinen ja organisatoorinen työ talonpoikaisjoukoissa.

Nyt kun Rumanian kommunistipuolue on ottanut isoja askelia voittaakseen sisäisen kriisinsä, joka viime aikoihin saakka herpaannutti puolueen toiminnan, korostaa kongressi painokkaasti niitä poliittisia ja organisatoorisia tehtäviä, jotka puolueen eteen nousevat nyt, kun Rumanian porvaristo ja Rumanian feodaaliherrat yrittävät viedä kaikista voiton taantumuksellisen hyökkäyksen valmistelussa SSSR : ää vastaan.

Paremmin kuin tähän saakka pitää Balkanin puolueiden yhdenmukaistuttaa toimintansa yhteisenä tun-

TYÖVÄENLIIKKEEN
KIRJASTO

nussananaan Balkanin maiden työläistalonpoikaisen liiton muodostaminen.

51. Skandinavian maiden suhteen toteaa kongressi, että niissä ovat luokkaristiriidat kärjistymässä, sosialidemokratia on jyrkästi heilahtanut oikealle, ja Norjassa keskustalaisuus (tranmaelilaiset) täydelleen kapituloitunut sosialidemokratian edessä ja välittömästi siirtynyt ministerisosialismin puolelle. Samaan aikaan työväen joukot yhä enemmän vasemmistuvat, joukot jotka yhä suuremmassa määrässä seuraavat kompuolueen taistelutunnuksia (kirjatyöväen taistelu ja protestilakko uusia lakkolakeja vastaan Ruotsissa, rakennustyöväen lakko pakollisista sovintotuomioista annettua lakia vastaan, maa- ja metsätyöväen aseistettujen itsepuolustusjärjestöjen perustaminen tarkoituksena puolustauminen lakkorikkurien järjestöjä vastaan Norjassa). Tämä joukkojen vasemmistuminen ilmenee liikehtimisessä sen puolesta, että Skandinavian ammattiliittojen ja SSSR:n ammattiliit-

tojen välillä on saatava sopimus solmituksi, ja myös Kööpenhaminan norjalais-suomalais-venäläisessä konferenssissa, joka osoittaa, että joukot tahtovat ammattiliittojen kansainvälistä yhtenäisyyttä. Huolimatta näistä saavutuksista pitää kaikkien skandinaavisten kompuolueiden entistä tarmokkaammin pyrkiä organisatoorisesti lujittamaan poliittinen ja aatteellinen vaikutusvaltansa suuriin joukkoihin ja erittäinkin vastaavilla organisatoorisilla menetelmillä laajentamaan ja lujittamaan proletariaatin vasemmistumisprosessia.

52. Amerikan työväenpuolue (kommunistinen) on tehostanut toimintaansa käyttäen hyväkseen Amerikan teollisuuden eräänlaista pulaa ja työttömyyden kasvua (joka on yhteydessä pääoman elimellisen kokoonpanon tavattoman nopean kohoamisen ja tuotantotekniikan kehittymisen kanssa). Monet sitkeät ja kiivaat luokkatappelut (lähinnä vuorityöväen lakko) ovat kommunistipuolueesta saaneet vankan johtajan. Kamppailu Saccon ja

Vanzettin tuomion johdosta käytiin niin ikään kompuolueen johdolla, jonka sisällä monivuotinen ryhmätaistelu on heikkenemässä. Näiden saavutuksien ohella täytyy kuitenkin merkitä sarja oikeistolaisia virheitä suhtaantumisessa sosialistiseen puolueeseen, puolueen heikko toiminta järjestymättömien järjestämisessä, liikkeen järjestämisessä neekerien keskuuteen sekä se, että puolue ei käy kyllin kirkasta taistelua sitä ryöväripolitiikkaa vastaan, jota Yhdysvallat ajavat Latinalaisessa Amerikassa. Näitä virheitä ei kuitenkaan voida lukea yksinomaan johdon enemmistön syyksi.

Työväenpuolueen perustamiskysymyksen johdosta päättää kongressi siirtää painopisteen työhön ammattiliitoissa, järjestymättömien ammatilliseen järjestämiseen jne, jotta siihen lasketaan vankka perusta, jolla alhaaltapäin järjestettävän laajan työväenpuolueen tunnussana voidaan realisesti toteuttaa.

Puolueen tärkein tehtävä on ryhmätaistelun lopettaminen, taistelun

jonka aiheuttajana ei ole mikään vakavampi periaatteellinen erimielisyys, ja samalla työväen voimaperäisempi värväämineen puolueeseen sekä jyrkkä muutos työläisten nostamisessa johtaviin asemiin puolueessa.

53. Japanin kommunistipuolue, maanalaisine koneistoineen, on ensi kerran astunut vaalitaistelun areenalle; huolimatta terrorista suorittaa puolue joukkoagitatsionia, sillä on salainen äänenkannattajansa, se suorittaa joukkokamppailuja (esim. vastalausekamppailu kolmen joukkojärjestön—rodonomiston, vasemmiston ammatillisen yhtymän hiogikain ja nuorisojärjestön hajottamista vastaan). Puolueen tärkeimpänä tehtävänä nyt, kun se on voittanut sisäisen aatteellisen haparoinnin, on kompuolueen muuttaminen joukkopuolueeksi. Tähän tarvitaan sitkeä työ proletaaristen joukkojen keskuudessa, työ ammatillisissa järjestöissä ja taistelu näiden yhtenäisyyden puolesta, samoin tiukka työ talonpoikaiston suurten joukkojen keskuudes-

sa, erikoisesti vuokraajien liikehtimisen pohjalla. Puoluetyön tavattomista vaikeuksista (laki kuolemanrangaistuksesta „vahingoittavien ajatuksien“ takia) ja puolueen pienuudesta huolimatta pitää puolueen ponnistaa kaikki voimansa Kiinan kumouksen puolustamiseen ja taisteluun Japanin imperialismin ryöstöpolitiikkaa vastaan.

54. Kiinan kommunistipuolue on kärsinyt useita erittäin raskaita tappioita, jotka ovat yhteydessä kuluneena aikana tehtyjen useiden raskaiden opportunististen virheiden kanssa: itsenäisyyden ja arvosteluvapauden puute suhteessa Kuo Min Tangiin, puuttui selvä käsitys vallankumouksen toisen vaiheen muuttumisesta toiseksi sekä siitä, että on ajoissa valmistuttava tämän varalle, ja viimein agraarikumouksen jarruttaminen. Tappioita kärsiessään tämä sankarillinen puolue kyllä korjasi virheitään julistamalla säälimättömän taistelun opportunismia vastaan, mutta sen johto horjahti toiseen virheeseen, kun ei tarmokkaasti

torjunut ilmeisiä seikkailuja, jotka veivät epäonnistuneisiin kapinoihin Hunanin, Hupein ym maakunnissa. Toisaalta eräät toverit lankesivat opportunistiseen virheeseen: he alkoivat esittää kansalliskokouksen tunnussanaa. Kongressi katsoo aivan virheelliseksi sen, että Kantonin kapina yritetään selittää putshiksi (seikkailuksi). Kantonin kapina oli Kiinan proletariaatin sankarillinen jälkijoukontaistelu Kiinan kumouksen menneessä vaiheessa, ja huolimatta johdon karkeista virheistä säilyy se kumouksen uuden, neuvostovaiheen johtotähtenä. Nyt kumouksellisen nousun kauden aallon välisenä aikana on puolueen päätehtävänä taistelu joukoista, s. o. joukkotyö työväeja talonpoikaiston keskuudessa, niiden järjestöjen jälleen pystyttäminen, kaiken kartanoherroja, porvaristoa, kenraaleja ja ulkomaista imperialismia vastaan ilmenevän tyytymättömyyden käyttäminen hyväkseen tarkoitusperänään kumouksellisen taistelun kehittäminen, jota varten on välttämätön itse puolueen

kaikin puolin lujittaminen. Joukkojen kapinan tunnus muuttuu propagandatunnukseksi, ja vain sitä mukaa kuin joukot todella valmentuvat ja uusi vallankumouksellinen nousu kypsyy tulee siitä taas välittömän käytännön tunnus korkeammalla pohjalla, neuvostojen pohjalla toteutettavan proletariaatin ja talonpoi kaiston diktatuurin lipun alla.

55. Latinalaisen Amerikan maissa on kommunistien päätehtävänä kommunististen puolueiden järjestäminen ja lujittaminen.

Eräissä maissa (Argentina, Brasilia, Uruguay, Meksikko) syntyivät kommunistipuolueet jo muutamia vuosia sitten, ja niiden tehtävänä on nyt ideologinen ja organisatoorinen työ muuttaakseen puolueensa todella joukkopuolueiksi. Eräissä maissa ei vielä ole itsenäisiä proletaarisiksi puolueiksi järjestyneitä kommunistipuolueita Kongressi velvoittaa Tpk:n kiinnittämään enemmän huomiota Latinalaisen Amerikan maihin, niiden kommunistipuoluei-

den „toiminta-ohjelmien“ laatimiseen erikoisen tärkeä on agraari- ja talonpoikaiskysymys sekä kysymys taistelusta Yhdysvaltojen imperialismia vastaan), näiden puolueiden organisatooriseen rakentamiseen oikeaan suhteeseen puolueiden ja puolueettomien järjestöjen välillä (ammattiliitot, talonpoikain liitot), puolueiden työhön joukkojen keskuudessa, ammattiliittojen lujittamiseen ja laajentamiseen, niiden yhteenliittämiseen ja keskittämiseen jne.

56. Etelä-Afrikan maissa toteaa kongressi kommunistisen vaikutuksen kasvaneen. Kongressi velvoittaa kaikki kommunistit siellä ottamaan keskeisimmäksi tehtäväkseen työtätekevien neekerijoukkojen järjestämisen, näiden ammattiliittojen kaikin puolin lujittamisen, ja taistelun „valkoista“ shovinismia vastaan. Taistelu kaikkea ulkomaista imperialismia vastaan, täydellisen ja ehdottoman tasa-arvoisuuden puolustaminen, tiukka taistelu kaikkia neekereihin kohdistettuja poikkeus-

lakeja vastaan, tinkimättä tuettava taistelua talonpoikain maiden riistämistä vastaan, talonpoikain järjestäminen taisteluun agraarivallankumouksen puolesta samalla kun lujitetaan kommunistisia ryhmiä ja puolueita — nämä ovat kommunistien perustavimmat tehtävät.

57. Erikoisella tyydytyksellä toteaa kongressi sen, että proletaarisen diktatuurin maassa, SSSR:ssä on proletariaatin puolue, NKP(b), voitettuaan riveissään trotskismin sosialidemokraattisen ukloonin sekä sarjan rekonstruoimisvaiheen objektiivisia taloudellisia vaikeuksia saavuttanut huomattavia tuloksia sosialistisen rakennustyön alalla SSSR:ssä sekä siirtynyt välittömästi muokkaamaan sosialistiseksi talonpoikaistaloutta. Sosialismin rakennustyötä SSSR:ssä pitää edelleenkin kehittää SSSR:n teollistamisen pohjalla ja tehostamalla sosialistista rakennustyötä maaseudulla (neuvostotaloudet, kollektiiviset taloudet ja yksilötalouksien joukottain osuustoimintaan liittäminen) jär-

jestelmällisesti toteuttamalla leniniläistä tunnussanaa nojautumisesta köyhään, liitosta keskivarakkaan kanssa ja taistelusta kulakkia vastaan.

Kongressi toteaa, että NKP (b) on ajoissa huomannut valtio-, talous-, ammattiliitto- ja jopa puoluekoneiston erinäisten renkaiden byrokraattisen luutumisen sekä ryhtynyt päättävään taisteluun näitä tendenssejä vastaan. Puolueen tärkeimmät tehtävät ovat: itsekritiikin kehittäminen, tehokas taistelu byrokratismia vastaan, työväenluokan—koko kumouksellisen kehityksen hegemoni SSSR:ssä—voimien tiivistäminen ja aktiivisuuden kehittäminen. Kongressi lausuu vakaumuksenaan, että puolue selviää voittajana paitsi taloudellisista vaikeuksista, jotka johtuvat maan yleisestä takapajuisuudesta, myöskin—koko kansainvälisen proletariaatin avulla—jokaisesta ulkoisesta selkkauksesta, joita imperialististen valtioiden hallitsevissa piireissä järjestelmällisesti valmistellaan.

VIII. Taistelu Kominternin leniniläisen linjan ja yhtenäisyyden puolesta

58. Kapitalismin maiden vakaantumisvaiheen suurten vaikeuksien ja SSSR:n rekonstruoimisvaiheen vaikeuksien pohjalla ilmeni Kommunistisen Internatsionaalen sisällä oppositsioniryhmiä, jotka yrittivät järjestyä myöskin kansainvälisessä mitassa. Näiden eri siivet ja vivahteet (äärimäisen oikeistolaisista äärimäisen „vasemmistolaisiin“ asti) saivat täydellisimmän ilmauksensa SSSR:ssä vallalla olevan diktatuurin arvostelussa, jossa parjattiin tätä diktatuuria luonteeltaan enemmän tai vähemmän pikkuporvarilliseksi ja jolla murrettiin kansainvälisen proletariaatin mobilisoimiskyky. Kansallisissa sektsioissa kytkeytyivät nämä käsitykset sekä äärimäisen oikeistolaisiin (Souvarinen ryhmä Ranskassa) että äärimäisen „vasemmistolaisiin“ (Korsch, Maslov Saksassa) käsityskantoihin. Kaikki nämä virtaukset, joiden henkisenä muonittajana ja yhteenkytkijänä oli trots-

kismi, alkoivat kuitenkin nopeasti hajota sen jälkeen kun trotskismi oli kärsinyt tappion NKP(b):ssä. Tällöin tuon blokin varsinainen ydin Länsi-Europassa, n k. „Leninbund", joka oli nojautunut trotskismin platformuun ja muodostunut itsenäiseksi puolueeksi, paljasti itsensä ilmeisen sosialidemokraattiseksi agentuuriksi, ja hajoamisen jälkeen siirtyi huomattava osa siitä välittömästi sosialidemokratian leiriin, proletariaatin diktatuurin teorian ja käytännön avoimen ja ilkeimmän vihollisen leiriin.

59. Kommunististen puolueiden sisällä käy nyt—kapitalismin osittaisen vakaantumisen pohjalla ja välittömässä yhteydessä sosialidemokratian vaikutuksen kanssa—ukloonien päälinja oikeasta poliittisesta kannasta oikealle. Tämä ilmenee „laillisuusharhan" ja liiallisen lainkuuliaisuuden jätteissä, perässälaahustamisena lakkoliikkeen suhteen, virheellisessä suhtaantumisessa sosialidemokratiaan (esim. KI:n Tpk:n IX täysistunnon päätöksien vastustami-

nen Ranskassa), liian heikossa reagoinnissa kansainvälisiin tapahtumiin jne. Kun sosialidemokraattiset puolueet ovat suhteellisen vankkoja ovat nämä oikeisto-ukloonit erikoisen vaarallisia ja taistelu niitä vastaan pitää asettaa etutilalle, mikä edellyttää myös järjestelmällistä taistelua sovittelevaa oikeistovirtauksiin suhtautumista vastaan kompuolueiden sisällä. Näiden rinnalla on kuitenkin myös „vasemmisto"-uklooneja, jotka saavat ilmauksensa eräänlaisessa yhteisrintamataktiikan kieltämispyrkimyksessä, siinä ettei ymmärretä ammatillisen työn valtavaa merkitystä, kumouksellisen fraasin politiikassa ja — Kiinassa— putshi-tendensseissä.

60. Kongressi asettaa kaikkien puolueiden velvollisuudeksi taistelun näitä horjahduksia vastaan, lähinnä taistelun vakuuttamisen kautta. Kongressi toteaa, että useissa tärkeimmistä maista ei ole täytetty Tpk:n VII laajennetun täysistunnon päätöksiä runkojoukkojen teoreettisen tason kohottamisesta, uusien työnte-

kijäin esiin vetämisestä jne. Kongressi katsoo, että nyt kun koko kansainvälinen tilanne on perin mutkikas, kun jyrkät historialliset murrokset ovat mahdollisia, nyt on välttämättä ryhdyttävä kaikkiin toimenpiteisiin yleensä kommunistipuolueiden ja erikoisesti niiden runkojoukkojen teoreettisen tason kohottamiseksi. Kun on välttämättä vahvistettava KI:n keskusjohtoa ja saatava mahdollisimman kiinteä yhteys puolueiden kanssa päättää kongressi antaa tärkeimpien puolueiden arvovaltaisia edustajia vakinaiseen työhön Kominternin johdossa.

61. Kongressi velvoittaa KI:n Tpk:n edelleenkin kaikin keinoin suojelemaan KI:n ja sen osastojen yhtenäisyyttä. Vain hyvässä yhteistyössä, vapautumalla eripuraisuuksista puolueen sisäisen demokratian kautta voidaan voittaa nykyiset tavattomat vaikeudet ja ratkaista lähimmän tulevaisuuden suuret tehtävät. Hyvin suuret virheet, joita nyt on ilmennyt puolueidemme sisäisessä elämässä (byrokratisoitumi-

nen, eräissä maissa jäsenjoukon määrällinen supistuminen, alimpien elinten poliittinen toimettomuus jne), voidaan voittaa vain kohottamalla kommunistipuolueiden poliittisen elämän tasoa järjestään kaikissa asteissa suuremman sisäisen demokratian pohjalla. Tämä ei suinkaan sulje pois, vaan päinvastoin edellyttää rautaisen kurin kaikin puolin lujittamista puolueiden sisällä, vähemmistön ehdotonta alistumista enemmistön päätöksiin, alempien puolueelinten ja myöskin muiden puolue-järjestöjen (fraktsiot parlamenteissa, fraktsiot ammattiliitoissa, lehdistö jne) alistumista johtavien puoluekeskuksien päätöksiin sekä Kominternin kaikkien osastojen alistumista Toimeenpanevan komitean päätöksiin. Proletaarisen kurintunnon lujittuminen puolueissa, puolueiden vakaantuminen, ryhmätaistelun lopettaminen jne ovat välttämätön ehto proletariaatin voitokkaalle taistelulle kaikkia imperialismin mobilisoimia voimia vastaan.

Hinta Smk. 2:—